

NGÀY NAY

NĂM THỨ BA, SỐ 92

CHỦ NHẬT 2 JANVIER 1938

HỘI CHỢ CHIÊU KHÁCH

KỲ NÀY DĂNG: Kết quả cuộc thi
TRUYỆN BỐN NGƯỜI

VIEN-DÔNG LẬP BỘN

Hội Đông-Pháp vố danh hồn vốn 4.000.000 phat lóng, một phần tư đã gop rồi.
Công ty hành động theo chỉ dụ ngày 12 tháng tư năm 1916. Đăng bá Hanoi số 419

Món tiền lưu trú: 858 550p71

Tính đến ngày 31 Décembre 1936 để hoàn vốn lại cho người đã gop
HỘI ĐÔNG - PHÁP SÁNG LẬP NỀN HỘI LẬP BỘN
TO NHẤT HOÀN CẦU: HỘI SÉQUANAISE LẬP BỘN
GIÚP NHỮNG NGƯỜI BÈ DÀNH TIỀN

TỔNG CUỘC Ủ HANOI

2 Phố Paul-Bert — Giấy nốt số 892

QUẢN LÝ Ủ SAIGON

68, đường Kinh-Lắp — Giấy nốt số 21.835

Số tiền mà hội đã trả cho những người trúng số hay
bán lại phiếu (tính đến cuối tháng Octobre 1937):

730.505\$60

KỶ SỐ SỐ THỨ **NĂM MƯƠI HAI** Nhữngh số trúng ngày
xổ hội chia giờ tại sở Quản lý ở số 68 đường Kinh-Lắp (Bd Charner), Saigon.

Do ông Huynh-văn-Moi, cựu Dốc học và Tri-phủ ở Saigon chủ tọa.
Thi chứng ông Nguyen-hoang-Hoanh, chủ nhà thuộc Ông-Tiền và ông Nguyen-hoa-Ca Ký-su sứ Canh-Nông ở Saigon.

Bảng phiếu
trúng
bán
theo số đã quay
ở bánh xe ra

DANH SÁCH CÁC NGƯỜI TRÚNG SỐ

SỐ TIỀN HOÀN LẠI

TARIF "A"

Những số đã quay ở bánh xe ra: 1537 - 1150
976 - 1855 - 1141 - 1985 - 1925 - 2946 - 857 - 1821
1276 - 2246 1145.

10.855	M. Nguyễn Văn Tin, cựu Chánh-bộ Làng Hòa Mục Bắc-Giang (phiếu 400p)	400\$
23.946	Mme Nguyễn Thị Thịn, buôn bán ở Kha-lè Thái-Binh phiếu 400p,	400.
24.857	Mme Nguyen thi Bong, buôn bán ở phố Niệm Phang Bắc-Ninh (phiển 400,	400.
28.821	M. Phạm ba Nam, Phu lộc Bông, Vinh-Long (phiếu 400p)	400.
31.276	M. Dương A Sang, buôn bán Nha-trang (phiển 1000p)	1.000.
35.246	M. Khau xong Yong, buôn bán Thakhek (phiển 400p)	400.
37.445	Mme Nguyễn Thị Tho, Mỹ tho, Phu Nhuân, Bình Đinh (phiếu 400p)	400.

ANCIEN TARIF

Lần mở thứ nhất: Hoàn vốn bộ phận
Những số đã quay ở bánh xe ra: 10775-28231
M. Tao đình Quang, buôn bán, 9 phố Duong Xe,
Hongay (phiển 200p)

Phiếu này chưa phát hành.

Lần mở thứ hai: Hoàn nguyễn vốn

Những số quay ở bánh xe ra: 1830-2000-184-
2740-1676-1453-1142-2952-1948-2555-
1702-2466-134-1174-1740-126-235-2954-674
M. Dương van Viet, 39 rue Huu-My Sontay (phiển 200p)
M. Trịnh van Ngoc, con ông Hué, nghiệp chủ ở
Tập-sơn, Tràvinh (phiển 200p)

1.000.

200.

200.

Cột thứ nhất

Cột thứ hai

860A
51.597
54.801

Những con số quay ở bánh xe ra: 860-1927-2172
— 566 - 1141-1381-740-2028-344-264-264-2956
— 651 - 2151 - 1918 - 1455 - 2806 - 597 - 801
M. Huynh ngoc Thanh, Thư ký số Thương chính ở
Tourane (phiếu 500p)

M. Thai van Tuc, fils M. Tiết số Thương-Chinh ở
Tourane (phiển 200p)

Phiếu này chưa phép hành.

Khi trúng số thì chủ vé cứ việc giao lại cái vé tiết kiệm và lãnh tiền ngay
đã số bạc nguyên hiện.

Kỳ số số sau định vào ngày 28 Décembre 1937, hồi 9 giờ sáng tại sở Tông
cục ở số 32 phố Tràng Tiền (Paul Bert,) HANOI

CÁC NGÀI CÓ MUÔN

một số vốn lớn mà mỗi tháng chỉ phải đề dành một số tiền nhỏ?

Ngài cũng mong được dịp may trúng số và lãnh ngay một số tiền to tát?

Các ngài nên mua ngay thứ **"TITRE A"**, của bồn bội từ lúc mới mua vé

VÉ TIẾT - KIỆM MỚI

Người chủ vé gày vốn bằng cách gộp tiền từng kỳ trong một thời hạn có thể kéo dài đến 25 năm tùy theo ý muốn mà có thể lãnh ngay số vốn ra, nếu vé minh trúng ở trong các kỳ xổ số hàng tháng, bay cùng lâm đến kết hạn vé.

Ngoài số tiền vốn đã cam đoan chủ vé còn được hưởng thêm tiền lợi càng ngày càng tăng lên	Ví dụ: gộp mỗi (một số vốn có bảo đảm tháng 30\$ để gác) ít nhất là	12.000\$
	20	3.000\$
	10	4.000p
	5	2.000p
	2.50	1.000p
	1	400p

Hội cần dùng nhiều đại lý có đủ tư cách

Nhiều Hàng mùa thu
và mùa đông mới sang
Đủ mặt hàng lụa, lụa, len mè
áo và manteaux đủ các kiểu,
các màu rất nhã và hợp-thời
Nhung toàn tơ tuyệt đẹp
Hàng tây hàng ta và hàng
nội hóa

CÓ BÁN BÚ LEN, GIA,
ĐÈ MAY QUẦN ÁO TÀY
Xin mời đến xem mẫu hàng.
Viết thư thương lượng cho

MAI - ĐÊ

26, Phố hàng Đường
HANOI

Rentrée des classes

Vous trouvez à l'IDEO tous les articles
scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le gout au travail.

Articles « RÉCLAME » vous permettant de faire des économies :

Cahier de brouillon « RÉCLAME » 100 pages 0p09

Boîte de 100 copies doubles, beau papier 1.09

Ramotte de 100 — quadrillé multiple 0.70

Plumier laqué, couvercle chromes 0.90

Compas s/panoplics : 15 et 4 pièces . . . . . 0.65 à 0.35

— plats nickelé reversible double usage 1.00

— plats nickelé en pochette : . . . . . 3.10 - 1.63 à 0.98

Nécessaire scolaire 4 pièces pochette cuir 0.40

Catalogue des articles scolaires sur demande

L'I.D.E.O. PAPETERIE - LIBRAIRIE

HANOI - HAIPHONG

Sữa **NESTLE**

Hiệu con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỦ PHÁP

ĐỘC QUYỀN BÁN : cho các nhà
thương, các nhà hộ-sinh và
các nhà thương binh, v. v.
Ở Trung-ký, Bắc-ký và Cao-Mèn

TIN SAU CÙNG (hội chợ đã bỏ cái biển «Europeens» mà treo cái biển «Indigènes» thay vào) — Ah! Người Mỹ lấy vé ở đâu?

THUỘC ĐỊA PHÁP

Dể khai thác thuộc địa, có hai điều cần thiết: một là có nhân công, hai là có vốn. Vốn càng trường bao nhiêu càng hay bấy nhiêu, vì nhân công dã rẻ, nguyên liệu lại nhiều, bỏ tiền ra chừng nào là lãi chừng ấy. Nhưng cũng vì thế, mà những người đi khai thác lúc nào cũng hăm hở muốn mở mang công cuộc của mình một cách quá hăng hái, quá cả tài lực của mình. Lúc đó, là lúc họ cần đến vay, cần đến các nhà ngân hàng.

Các nhà ngân hàng, cứ đem công việc của họ mà xét, chung quí chỉ là một bọn lái buôn, lái buôn bạc. Các nhà buôn cần phải mua một giá rẻ nhất các vật liệu hàng hóa rồi đem bán theo một giá đắt nhất. Nhà ngân hàng điều cốt yếu là vay tiền lãi nhẹ nhất — hay là không có lãi — để đem cho mượn lấy lãi rất nhiều. Nhưng tiền bạc vốn là một thứ hàng quan trọng nhất ở thời buổi này, nên nhiệm vụ của các nhà ngân hàng rất quan trọng trong xã hội. Bọn lái buôn bạc làm chủ các nhà ngân hàng ấy, quyền hành thực ra rất to lớn. Họ chỉ một cái gật đầu, một cái xua tay cũng có thể khiến nhà kỹ nghệ này trở nên giàu có, bắt nhà thương mại kia hóa ra sa sút, nghèo nàn. Không có gì khác, chỉ vì họ có tiền cho vay. Họ không cho vay nữa, và cố đòi cho được số tiền chưa trả, tức là đưa người đến cuộc vỡ nợ; trái lại, họ bỏ tiền ra để minh làm việc, thì việc gì cũng trở nên phát đạt cả. Người ta thường than «thời buổi Kim-tiền» mà

CÁC NHÀ NGÂN HÀNG

không biết rằng đã thốt ra một câu có ý nghĩa sâu xa về phương diện kinh tế.

Tiền cho vay ấy, họ lấy ở đâu ra cho được rẻ. Thần tình nhất là họ lấy trong túi người khác. Có tiền, muốn giữ cho được chắc chắn và lấy ra một cách dễ dàng, còn gì hơn là gửi nhà băng: chính tiền ấy, tiền của hàng ngàn, hàng vạn người có tiền súc tích, nhà băng đem cho mượn lấy lãi chơi. Một cách khác để dùng tiền của người, là phát hành giấy bạc: cách này tiện hơn nhiều và có ảnh hưởng lớn đến xã hội nên thường thường là độc quyền của một nhà ngân hàng đặt dưới quyền chính phủ.

Ở thuộc địa Pháp độc quyền ấy ở trong tay sáu nhà ngân hàng, có thể chia ra làm hai hạng.

Các thuộc địa cũ có bốn nhà ngân hàng liệt vào cùng một hạng, vì đều ở dưới một chế độ chung. Mỗi nhà có quyền phát hành giấy bạc trong địa hạt mỗi xứ Martinique, Guadeloupe, Réunion và Guyane, và công việc hằng ngày là cho nhà nông vay tiền trong khi đợi ngày mùa. Những nhà ngân hàng này đều đặt dưới quyền giám sát của chính phủ. Ông chủ ngân hàng là một nhân viên do ông thống lĩnh Pháp cử ra; một trong hai viên giám sát thì do ông tổng trưởng bộ thuộc địa cử. Cứ hai năm it ra một lần, sổ sách của ngân hàng sẽ đem trình một viên

thanh tra thuộc địa khám xét. Đặt dưới quyền kiềm xát của chính phủ như vậy là vì những nhà ngân hàng ấy, cũng như nhà ngân hàng nước Pháp, có độc quyền phát hành giấy bạc và có can hệ mật thiết đến tương lai của cả thuộc địa. Cũng vì lẽ ấy mà bốn nhà ngân hàng ấy phải chịu nhiều khoản khác có lợi cho nhà nước: thí dụ mỗi năm bốn nhà phải nộp chính phủ một món tiền là 650 ngàn quan.

Hai thuộc địa khác cũng có ngàn hàng là Đông Dương và Tây Phi châu.

Nhà ngân hàng Đông Dương sinh ra năm 1875. Đầu tiên là ở Nam-kỳ và ở Ấn-dộ Pháp, nhưng rồi lan ra Trung, Bắc-kỳ, Cao-môn và Tân-thế-giới nữa. Rồi sau, nhà ngân hàng ấy mở thêm cơ sở ở cả Xiêm, Thượng Hải, Hồng Kông, Bắc Bình và nhiều nơi khác, và nay đã nghiêm nhiên trở nên một nhà băng tiền thu xuất như thác chảy. Nhà ngân hàng Đông Dương cũng như mấy nhà ngân hàng ở thuộc địa cũ, phải chịu một vài điều kiện rõ ràng những mối lợi không lồ hùng năm của mấy nhà lý tài khéo xoay sở. Còn lợi chung của Đông Dương, lẽ tự nhiên là một việc nhà ngân hàng không đề ý tới. Đó là thường tình của những nhà ngân hàng chỉ chú ý đến việc buôn bán, đến việc kiếm lợi nhất thời. Ta không thể lấy thế mà trách nhà ngân hàng Đông Dương được; có trách, ta chỉ nên trách cái chế độ hiện hành nó dung nhà ngân hàng ấy quên mất lợi chung mà thôi.

Nhà ngân hàng Tây Phi châu chỉ là cái bóng của nhà ngân

hàng Đông Dương; và cùng chịu một chế độ tương tự, như chế độ ta vừa xem qua.

Nhưng xét hình thức của sáu nhà ngân hàng thuộc địa, ta thấy chúng có một đặc điểm giống nhau: là những nhà ấy không phải chỉ riêng dùng về việc phát hành giấy bạc — độc quyền của chúng — mà lại còn là những nhà ngân hàng cai quản nhiều việc thông thương khác nữa. Vì lẽ ấy, họ ở chỗ nào là làm chúa tê ở chỗ ấy. Họ trở nên một sức mạnh ghê gớm, một thứ khi giới làm lợi riêng cho một dum đại tư bản. Ai cui đầu trước họ thì sống, cưỡng với họ thì chết. Vì vậy, bao nhiêu công cuộc khai thác có lợi nhiều là vào trong tay họ cả, họ đem dùng cái độc quyền của họ để làm lợi riêng cho dum đại tư bản kia, cái độc quyền mà đáng lẽ cần phải dùng để làm lợi chung — lợi chung cho nhân dân của thuộc địa.

Quan sát riêng tinh binh nhà ngân hàng Đông Dương chẳng hạn, ai cũng nhận thấy một cách rõ ràng những mối lợi không lồ hùng năm của mấy nhà lý tài khéo xoay sở. Còn lợi chung của Đông Dương, lẽ tự nhiên là một việc nhà ngân hàng không đề ý tới. Đó là thường tình của những nhà ngân hàng chỉ chú ý đến việc buôn bán, đến việc kiếm lợi nhất thời. Ta không thể lấy thế mà trách nhà ngân hàng Đông Dương được; có trách, ta chỉ nên trách cái chế độ hiện hành nó dung nhà ngân hàng ấy quên mất lợi chung mà thôi.

Và muốn thay đổi tình thế ngao ngán ấy, cần phải thay đổi

cái chế độ đáng trách kia. Chúng tôi mong một ngày kia — tuy ngày ấy hãy còn xa — chính phủ bên ngoài quốc lưu tâm đến vấn đề này, lấy sự ích lợi cho Đông Dương làm chuẩn đích, trước bối cảnh quyền phát hành giấy bạc của nhà ngân hàng Đông Pháp đi, lập nên một nhà ngân hàng riêng cho Đông Dương, riêng lợi cho cả xứ Đông Dương.

Hoàng Đạo

PHÒNG TÌM VIỆC LÀM

OHÀ-NỘI và một vài thành phố lớn khác, ta đã thấy lác đác mở ra những phòng tìm việc làm cho người làm ở các nhà tư và cho một số ít dân lao động.

Ý kiến ấy, đã được ông Toàn quyền lưu tâm tới. Theo ý kiến của ông, phủ Thủ tướng đã gửi một tờ thông tu cho các ông Đốc lý và Công sứ để mời họ nghiên cứu ngay về việc đàm nhũng phòng tìm việc làm ở các thành phố, ở các tỉnh lỵ, rồi trình ngài biết rõ ý kiến về cách thức thi hành điều dự định ấy.

Bắt đầu, những phòng tìm việc này có thể huy động đến các nhân công tư gia đã, rồi sẽ để ý đến các hàng lao động các người tài sỉ, thư ký các hàng buôn... cho đến bao giờ giúp ích được cho hết thảy nhân công trong xứ mới thôi.

Các viên cầm cành xát sẽ được quản đốc những phòng tìm việc và sẽ dùng đến cách gắt thi và dăng bảo để cho công chúng biết mà tim đến. Lê tự nhiên là các ông Công sứ và Đốc lý phải giám sát hành động của những phòng ấy.

Điều dự định kia, ta rất mong sẽ chóng thực hành, vì nó sẽ giúp đỡ cho nhiều người được chóng ra khỏi cái nạn thất nghiệp. Ta lại nên mong rằng các ông chủ lịnh sẽ ý đến một cách đặc biệt công việc của phòng tìm việc, nhất là việc tiếp dài có lẽ độ đối với những người thất nghiệp đến tìm chỗ làm. Có như vậy, ý kiến tốt đẹp kia mới có kết quả mỹ mãn được.

Hoàng-Đạo

MỸ-thuật Việt-nam tại kinh thành Pháp

Của Trần văn Dương
Tin gửi máy bay về

TRONG khi ở Hanoi, phòng triển lãm 1937 là nơi hẹn hò của những người yêu tác phẩm của các nghệ sĩ thi ở Paris, mấy bạn Lê Phồ, Mai Trang Thứ, Vũ cao Đàm, Nguyễn Cao Luyện đã không hổ với hai chữ "sứ mệnh" nền mỹ thuật Việt-nam tại Paris.

Và bức tượng ông Victor Tardieu đứng sừng sững trong phòng triển lãm đường Breteuil như còn phảng phất ánh linh của một người đã tận tình dùi đất anh em nghệ sĩ trẻ tuổi nước nhà trên một con đường đầy ánh sáng.

Hoa-sĩ Lê-văn-Đệ diễm thuyết ở Paris về nền

MỸ - Thuật Việt - Nam

HÔM 5 Décembre vừa rồi, nhà họa sĩ Lê Văn Đệ mà chúng ta ai nấy đều biết tiếng, đã diễn thuyết tại hội quán Thanh Niên Công Giáo ở Paris về nền Mỹ Thuật Việt Nam.

Thính giả tối nghe rất đông trong đó có Thủ tướng Đỗ Đức Lacaze, đức Giám mục Chappolié, ông Toàn quyền Charles và phu nhân, ông Jean Tardieu và một viên chức đại diện cho

ĐÃ CÓ BÁN :

GIÓ ĐẦU MÙA

Tập truyện ngắn
của THẠCH LAM

Giá 0\$35

Xin nhớ kỹ từ bây giờ :

Thứ bảy 8 Janvier 1938, ngày bán hàng ở G.M.R.
(Gô-Đa) giúp quý lập thôn Ánh Sáng đầu tiên.

TUẤN LỄ MỘT

Lê Phồ và Mai Trang Thứ và tin ở một lương lai vĩnh vàng, rực rỡ của nền mỹ thuật Việt-nam.

Bà Chambran và bà Perreux cũng đồng ý kiến với ông Moulet và khuyến khích những ngọn bút tài tình của các họa sĩ Việt-nam.

Cách bài trí do kiến trúc sư Nguyễn Cao Luyện trang nom đã làm tăng giá trị gian phòng triển lãm. Một thứ ánh sáng ấm áp, dịu dàng chiếu lên những tác phẩm làm linh động thêm những màu huyền diệu mà các họa sĩ đã dùng để tả những cảnh đẹp mơ màng của thần kinh hay những dải núi hùng vĩ của miền Thượng-du Bắc-kỳ.

Nhà diêu khắc Vũ cao Đàm có trưng bày mấy bức tượng bán thân. Nét tay linh hoạt, khiến cho khán giả ai cũng phải khen ngợi những bức tượng của ông Cựu Toàn-quyền Sarraut và nhà sáng lập ra trường mỹ thuật Victor Tardieu.

Ra về, tôi cảm thấy một thứ cảm giác nhẹ nhàng.

Mấy bạn Lê Phồ, Mai Trang Thứ, Vũ cao Đàm, Nguyễn Cao Luyện đã không hổ với hai chữ "sứ mệnh" nền mỹ thuật Việt-nam tại Paris.

Và bức tượng ông Victor Tardieu đứng sừng sững trong phòng triển lãm đường Breteuil như còn phảng phất ánh linh của một người đã tận tình dùi đất anh em nghệ sĩ trẻ tuổi nước nhà trên một con đường đầy ánh sáng.

chính phủ Đông dương.

Với một giọng dễ dàng uyển chuyển, anh Lê Văn Đệ đã làm cho người nghe rất chú ý về đoạn lịch sử Mỹ thuật nước nhà từ đời cổ sơ cho đến lúc nước Pháp sang Bảo hộ. Anh nói: Mỹ thuật Việt nam trước kia hoàn toàn chịu ảnh hưởng của tôn giáo và chính trị. Vì thế di tích còn lại chỉ là mấy cái đình chùa lấp theo kiệu mả Trung hoa cùng mấy thứ đồ chum tròn và gỗ, hay vào kim khí như đồ vàng bạc, hay những chuông còn lại ở các dinh chùa.

Tới khi người Pháp sang, ảnh hưởng của láy phương mang lại càng ngày hiêm cho một thứ mỹ thuật hồn đòn, lõi lồng. Cứ xem nhà cửa, đồ gỗ bày biện trang hoàng nứa láy, nứa ta đã rõ cái hiện tượng nguy hiểm cho nền Mỹ thuật Việt nam là chàng nào.

Güra khi đó, ông Victor Tardieu bước chân đến Đông dương. Cùng với một ít bạn đồng chí, ông yêu cầu chính phủ mở trường Cao đẳng Mỹ thuật để đào tạo lấy một nền Mỹ thuật Việt nam xứng đáng với tên nó.

Đến nay, ở trong thời kỳ phát triển, ông đã vội từ giã cõi đời, khiến cho các nghệ sĩ Việt nam đều ngậm ngùi thương tiếc một ông thày đã tận tụy với trường Mỹ thuật Đông dương.

Trước khi bước xuống dien-dan, dien-gia yêu cầu anh em nghệ sĩ bên chính

quốc nên liên lạc với anh em nghệ sĩ Việt nam để cùng bệnh vực cho nền Mỹ thuật Đông dương được một ngày một thêm rực rỡ và làm cho hương hồn ông Victor Tardieu được thành thời sau khi ông đã hi sinh đến phút cuối cùng cho trường Mỹ thuật Đông dương.

Paris 15 Décembre 1937

Trần văn Dương

ÔNG THANH CẢNH

ÔNG THANH CẢNH đã trả lời : Ông bảo Ngày Nay làm theo lời vận động ám muội nên buông lời công kích ông một cách quá đáng. Thực ra thì ông vẫn « muốn xin nói rộng quyền hạn của viện dân biểu ».

Không những ông chỉ « muốn xin » nói rộng mà ông lại xin rồi, mới chết chửi! Ông đã dâng lên Hoàng-Đế một bức thư của ông và của hai ông Phạm Văn Quang và Nguyễn Quốc Túy, trong đó ông xin Hoàng-Đế mở rộng quyền hạn cho viện đúng theo lời hiệu dụ ngày 8 November trước đây 12 năm để thỏa lòng mong ước của quốc dân. Và, theo lời ông nói, ông đã được cái vinh dự Hoàng-Đế ban vào yết kiến ngài.

Cái vinh dự ấy, ông được hưởng riêng phần ông. Nhưng sao thế nhỉ, yêu cầu mở rộng quyền hạn của viện dân biểu là một điều quan trọng có can hệ đến cả toàn viện, sao ông lại xin riêng với hai ông ban, rồi đến khi ông Hà Đăng lấy danh là thay mặt cả viện xin Chính phủ nói rộng quyền hạn viện, thì ông lại nhẹ ông ấy mà công kích?

Những điều trái ngược ấy khiến chúng tôi nghĩ ngợi và mạo phép ông nghĩ ngờ một chút. Song ông đã nhất quyết bảo ông lúc nào cũng mong quyền hạn viện được nói rộng, thì chúng tôi cũng thề lòng ông mà tuyên bố rằng : « Ông Lê Thanh Cảnh bảo rằng ông ấy không muốn sống ở chế độ hiện hành như cá sống dưới nước, lươn sống trong bùn đất ». **Ú-LÝ**

SƠ VÀNG :

Chúng tôi vừa nhận được cái ngân phiếu số 148 (80p.19) của anh em ở Luang-prabang do ông Đào Sĩ Kế gửi về nhờ chuyền giao cho ban Cứu-Tế để mua gạo và quần áo phát cho anh em bị lụt ở Bắc-Ninh và Bắc-Giang.

N.N.

LANGSON Y - VIEN...

Có danh xưng người thợ trong coi
Lại nang 5p, nhẹ 3p khỏi ngay, đan bá khi hư, lê thấp, đau tức
Thuốc trước khi gửi đi có thư phủ thần chú. Gửi thuốc trước
lấy tiền sau.

Thư từ và mandat xin để:

M. NGÔ-VI-THUYẾT propriétaire du
LANGSON Y - VIEN 14, Hàng Cát — HANOI

Cần nhiều đại lý các nơi viết thư hỏi

NGƯỜI VÀ VIỆC

MÓN TIỀN PHỤ CẤP

ONG Phú Bổ Thận được viện dân biểu cử đem râu đi dự Đại hội nghị Kinh tế và Lý tài.

Có người không hiểu tại sao người ta lại cử ông đi. Ông đến đây để làm gì? Ông thi kinh gi, tết gi, lý gi, tài gi? Ông chỉ có thể vén râu cho hỏi nghị biết là ông có cái hầm một ông phủ mà thôi.

Có người cho là ông muốn trồ tài hùng biện lúc nào bàn đến vấn đề y tế, đề liệu mà che trớ cho lũ vi trùng hay lẩn quất ở nơi ông ở.

Nhưng mà không phải! Đến nay mới biết ông vừa già lại vừa hóm.

Ông biết rằng năm nay Đại hội nghị họp ở Hanoi thì hội viên nào ở tỉnh khác về họp sẽ được linh tiền phụ cấp mỗi ngày hai chục bạc. Ông bèn lập đại doanh ở Khâm-thiên, di xe điện vào Hà-dông xin tờ sứ tờ giấy thông hành để tỏ ra rằng ông không ở Hanoi. Thế rồi, từ hôm mồng 1 đến 25 tháng chạp tây, mỗi ngày hai buổi ông vác râu đến trường Cao đẳng là nơi Đại hội nghị họp, rồi ông vác râu về; người ta bàn việc ích nước lợi dân, thì ông cũng ngồi ngần mặt ra nghe đến việc ích dân lợi nước. Lúc đó, ông ung dung lâm, chẳng nói chẳng rằng, thỉnh thoảng ông cao hứng ông cười tủm, ông rung đầu, rồi ông gãi.. Công việc thật là nãy g nhọc, nên sau 25 hôm, ông lĩnh 500 bạc tiền phụ cấp, ngang với tiền lương một năm của một cậu tú mới đi làm.

Tính ra đi Đại hội nghị chuyên này, ông chỉ mất có hai xuất xe điện vào Hà-dông vừa đi vừa về. Đem trừ với số tiền phụ cấp thì ông còn lãi: 500p.00 - 0p.42 = 499\$88.

Buồn hán nào bằng, dù buồn son phấn cũng vậy.

Có người lo rằng: nói động đến món phụ cấp kẽm sù của ông, ông sẽ tức khí, theo gương ông Ballous chủ tịch Đại hội nghị năm nay, quẳng ngay 500p. cho dân bị lụt cho mà biết tay, cho mà hiểu rằng ông không kèm thường gì cái món tiền ăn không ấy.

Ông nghị Khâm Thiêu của tôi có cái khí phách... dại dột như thế không?

Trạng Báo

LAO ĐỘNG

ONG Phan Thanh, đại biểu của viện dân biểu Trung kỳ ở Đại hội nghị đã sốt sắng bênh vực họ thuyền.

Ông đã tố cáo trước Đại hội nghị sự bất tuân luật pháp của nhiều ông chủ. Các ông này đã cố ý thi hành sai hay không thi hành những luật lao động đã ban bố. Ông lại công kích cái lối nghĩ một ngày trong tuần lễ, cho thế chỉ là một sự bắt buộc định công trong hôm ấy. Còn quyền sở hữu, ông e rằng người chủ bắt bình với họ, nên ghi vào đó nhiều điều sai sự thực, do sự hiềm khích mà ra. Ông tổng thanh tra lao động, đại diện chính phủ, cung nhận như thế nên vừa rồi có một đạo nghị định cấm chủ không được thêm thắt điều gì vào quyền sở hữu lúc họ thôi việc.

Còn về việc lập nghiệp đoàn, ông Thanh có hỏi, thì ông Bary trả lời rằng những nghiệp đoàn được lập ở đây cũng gần giống như nghiệp đoàn bên Pháp, chỉ khác là phải xin phép chính phủ trước và người trong đoàn phải cho lãnh nghề.

Trong khi, hai ông bàn cãi về vấn

đề lao động khó khăn và quan trọng kia, thì các ông đại biểu Pháp quay ra ngồi nhìn trần hay nói chuyện riêng với nhau cả: số phận của đám đông thuyền kè cảng khó lòng mà khiến các ông ấy rời lụy được..., nhất là chính trong bọn các ông, cũng đã có nhiều ông chủ dương thực hành luật lao động theo một lối mà các ông — chỉ các ông — cho là nhân đạo quá lầm rồi.

CỘNG SẢN

CHẮC ai này còn nhớ đến tờ thông tư của ông giám đốc Tư Pháp về sự tự do tư tưởng ngày nay.

Một ông hội viên ở Đại hội nghị kinh tế có nền văn đề ấy lên và hỏi ông giám đốc rằng có thực thể không. Ông giám đốc trả lời:

« Có tờ báo nói đến tờ thông tư ấy một cách hàm hồ. Có, tôi có gửi một tờ thông tư về việc này, và tờ thông tư ấy hiện vẫn có giá trị. Tờ thông tư ấy chỉ nhắc lại cho các tòa án biết rằng có tư tưởng cộng sản cũng như có tư tưởng rất trái ngược nhau, ở đây không phải là phạm tội. Muốn theo chủ nghĩa gi

thì theo, không có thể bị truy tố được, miễn là đừng làm rối trật tự, đừng mưu đánh đồ chế độ hiện hành. »

Câu trả lời rõ rệt, khiến cho ai nấy không còn chút nghi ngờ gì: tư tưởng của ta là của riêng của ta không ai vo tròn bóp bẹp được. Tuy nhiên, một điều rất dễ hiểu như thế, cũng cần ở miếng mồi ông giám đốc sở Tư Pháp nói ra, vì có nhiều người trưởng rắng hể có tư tưởng cộng sản hay xã hội, hay khác với tư tưởng của ông Nguyễn Tiến Lãng chẳng hạn là phạm một tội lớn rồi.

Nói đến ông Lãng lại sực nhớ đến ông Bùi Bằng Đoàn. Giá thử ông thượng thư Bộ Hình này cũng theo gương ông giám đốc sở Tư Pháp thi có lẽ cũng bớt đi ít nhiều sự nhầm lẫn của các tòa nam án mới phôi thai ở miền Trung.

TÚ-LY

PHONG DAO MỚI

CẬP CHỒNG GÒA..

(của bà lão Nam Phong)

Cụ Nam Phong lúc sinh thời, Bảm đang gây dựng được hai ông chồng:

Chồng cả là Phạm tướng công. Quyền cao chức trọng ở trong triều đình.

Chồng hai, tú Lãng thư sinh, Cũng làm quan tật, hiền vinh trên đời!

Từ khi bà lão chầu giờ,

Hai ông chồng cũ làm tôi đồng triều.

Vừa rồi cụ Võ về hưu, Nhà vua phong sắc đê lưu chút tình.

Sai ông chồng cả, Phạm Quỳnh, Khâm mang triều đình đem sắc ban cho.

Chồng hai được cử đi phò, Gả đi bệ vệ, lê lò dò sau.

Người quan tướng, kẻ quan hầu, Hai tay vân tự đi cầu hiền vinh, Nay đều teại chí bình sinh...

TÚ MƠ

SỐ MÙA XUÂN 1938

của NGAY NAY

Tranh phụ bản 5 màu « BÔNG HOA RỪNG »
của họa sĩ TRẦN - VĂN - CẨN

Bia 5 màu « NĂM HỒ » của họa sĩ RITG
Rất nhiều bài đặc sắc của các nhà văn mà các bạn đọc đã quen biết.

Những bài xã thuyết, văn vui, thơ, ca, câu đối, kịch, truyện ngắn, truyện dài của

TAN BÀ, TÚ MƠ, XUÂN DIÊU, TƯ LY, ĐOÀN PHÚ TƯ, HOÀNG BAO, KHAI HƯNG, NHI LINH, TRỌNG LANG, LÊ TA, NHẬT LINH, THÈ LƯ, THẠCH LAM,
và nhiều nhà văn khác.

Những cuộc thi ngay trong số Mùa Xuân:

50\$ giải thưởng

và các thứ sách của ĐỜI NAY.

Nhiều cuộc giải trí mùa xuân rất mới lạ, xưa nay chưa từng có.

Mùa xuân nên đọc số Ngày Nay « MÙA XUÂN »

KẾT QUẢ CUỘC THI

DOÁN VĂN

A — Trả lời câu thứ nhất :

- 1.) Khái Hưng 2.) Thạch Lam
3.) Hoàng Đạo 4.) Thủ Lữ.

B — Trả lời câu thứ hai :

Có 10 người đoán đúng (trong số 620 người dự thi).

DANH SÁCH NHỮNG NGƯỜI ĐOÁN ĐÚNG

1.) Đỗ H.

Trả lời câu thứ hai :

15 người đoán đúng

2.) Định Hữu Định, giáo học ở Ninh-giang — 8 —

3.) Cô Lê thị Xuyễn, 19 rue M. Pétain — 80 đến 40 —

4.) Khâu Văn Huấn, làng Mỹ-thới Long-xuyễn — 44 —

5.) Nguyễn Hữu Quỳnh, trưởng Quỳnh-cối Thái bình — 80 —

6.) Thái Bá Lộc, direction d'artillerie Hanoi — 87 —

7.) Nguyễn Ngọc Ngà, 115 Henri d'Orléan Hanoi — 95 —

8.) Cô R. M. Nguyễn Tuân Hanoi — 100 —

- 9.) Định Lan Hanoi — 100 —
10.) Thiên Tân Hanoi — độ 100 —
11.) Vũ định Lưu facteur G. V. Hanoi — 111 —
12.) Nguyễn Văn Trí 37 Eventails Hanoi — 118 —
13.) Ngô quang Huỳ Hanoi — 187 —
14.) Nguyễn Văn Quý, giáo học Việt-trì — 167 —
15.) Nguyễn Ngọc Ninh Bắc-ninh — 156 —
16.) Thành hợp 51 bis Kham Thiên — 185 —
17.) Nguyễn Xuân Ngọc trưởng Thăng Long Hanoi — 500 —
18.) Tạ sĩ Kham 53 phố Hàng Thiếc Hanoi — 615 —
19.) Đ. V. Hanoi — ? —

Có một người gửi một tập gần mươi câu trả lời trong số đó có một câu trùng.

Lại một người gửi một tập 12 câu trả lời mà không một câu nào trùng.

Nhiều người đoán theo từng đoạn văn chứ không theo từng ký tự trong thẻ thi đã nói rõ mỗi tác giả viết một ký.

Giải nhất 1 năm báo và bốn cuốn sách về ông Đỗ H. (xin cho biết tên và chỗ ở).

Giải nhì 1 năm báo về ông Định Hữu Định.

Giải ba nửa năm báo về Cô Lê thị Xuyễn.

Tặng thêm giải tư (nửa năm báo) ông Khâu Văn Huấn.

Ông Lê Thăng

ay, cái cõi ấy làm việc cho dân cho nước hay là làm việc cho ai. Chỉ biết rằng những lúc ấy, chán tay, và cả thán thê ông theo hòa nhịp theo cái điệu lảng lơ của cái cõi kia một cách rất là khả ái. Tiếng nói của ông cũng theo nhịp mà lên xuống, lúc oang oác như tiếng ênh ênh, lúc nhỏ như lỉ lè một câu chuyện nhà. Ông Lê Thăng lúc đó là một khúc nhạc, nếu nó không réo rắt cảm được lòng người, thì nó cũng làm cho người ta được một bùa cười no.

Thế rồi, với cái điệu bộ ấy, ông tiến vào con đường đời. Ông Vĩnh không may mệnh chung, thì còn ông Lục. Không làm cảnh tay tả ông Vĩnh được nữa, thì ông làm cảnh tay hữu của ông Lục vậy. Làm cảnh tay hữu ông Lục trong báo Annam mới, ông cho là chưa đủ cho sự hành động to tát của ông; ông còn nối nghiệp ông Vĩnh để săn sóc một tờ báo tiếng nhỏ nhưng lôi lo nữa : tờ Học Báo. Nhưng lôi dù to, ông cũng không thèm để ý tới — trừ ra lúc nào ông cần đến tiền tiêu — ông chỉ mong làm được việc có ích cho nước cho dân mà thôi. Nghĩa là lúc nào ông cũng cả quyết tuyên bố như vậy.

Song, có phải không, tuyên bố cương quyết rằng làm việc cho dân nước bao giờ cũng là điều đã làm rồi.

Tứ Lý

BANG BẠNH — Một vị có phẩm tước mà treo ngang hàng với một thằng cùng đinh, thực là thất sách!

Ai đã gặp ông Lê-Thăng một lần thi khó lòng mà quên được. Không phải vì ông có cái thông minh vượt khỏi sự tầm thường, mà vì ông có một bảo vật khác người. Bảo vật ấy là cái cõi của ông.

Cái cõi của ông vừa dài lại vừa mềm. Với cái cõi ấy, tưởng chừng như ông có thể xoay hẳn mặt ra sau lưng được. Cái cõi kỳ quái nó khiến cái đầu nhỏ và ngắn của ông ta hóa ra giông đầu một con búp bê nhát bảnh lúc nào cũng lắc lư vì cái cõi quá mềm dẻo.

Nhưng không phải ông ấy đầu luôn luôn lắc lư mà có thể bảo ông ấy lý luận lúc nào cũng như người say rượu. Trái lại, cõi ông ta mềm dẻo làm sao, thi bộ óc ông ta cũng mềm dẻo như vậy. Vì thế, ông ta mới có tiếng là người khôn ngoan.

Khôn ngoan nhất là lúc ông biết theo gương con chim đậu nóc nhà quan, tìm đến ông Nguyễn Văn Vĩnh, để trở nên một nhà viết báo, và trở nên cảnh tay tả của « nhà văn trực trị ». Ông phò tá ông Vĩnh trong ít lâu thi lanh nghề. Ông vào viện Dân biểu, ngặt nghèo bệnh vực ông Lục, công kích ông An, cái cõi luôn luôn làm việc. Nhưng thật khó lòng mà biết được trong những lúc hăng hái

CABINET D'ARCHITECTE
NGUYỄN - CAO - LUYỀN
HOÀNG - NHƯ - TIẾP
Architectes diplômés P. L. G. L.
Angle Raes Richard et
Borgnis Desbordes — Hanoi

Danh y ra đời

Đã tìm thấy thuốc của KỲ BÁ, BIÈN THƯỚC 2 vị thánh thuốc đời xưa để trị các chứng bệnh. Nhà thuốc KỲ BIÈN DƯỢC PHÒNG do mười vị lương y thám nho người Trung Kỳ đã 5 đời làm thuốc và đã 50 năm lão luyện trong nghề thuốc lập ra. Đã tìm thấy những phương thuốc thần để trị bệnh, chỉ 1 lọ thuốc đóng trong hộp lớn là trị khỏi bệnh trong 5, 3 ngày :

Thuốc lậu 1 hộp lớn	1p	Thuốc đau dạ dày phòng tích	1p
Thuốc giang mai hộp lớn	1p	Thuốc bồ huynh diều kinh	1p
Thuốc ho lao, hen xuyễn hộp lớn	1p	Thuốc bồ thận.	1p

Thuốc khí hư, huynh bạch đau tử cung	1p	trị di mộng tinh v.v.	1p
--------------------------------------	----	-----------------------	----

Gói thuốc theo lối contre-remboursement (tính hóa giao ngan). Thuốc bệnh nào cũng chỉ một hộp lớn 1p. là khỏi tuyệt hẳn bệnh, chứ không như thuốc khác phải uống nhiều. Gán xa si muốn hỏi bệnh, xin đơn thuốc cứ viết thư về. Có dạy học trò học thuốc Nam Bắc theo lối gửi thư chỉ 1 năm là thành tài. Cần nhiều đại lý bán thuốc. Ai muốn học thuốc, bán thuốc, hỏi bệnh, xin đơn, cứ đề thư như sau này :

Monsieur le Directeur du KỲ BIÈN DƯỢC PHÒNG
N° 167, Rue Frere Louis — SAIGON

CHÍ CÓ HIỆU
Chân - Long

Số 9 Phố Paul Bert
(gần nhà hát áy Hanoi)

là có đủ các kiều giày phụ nữ Tân Thời và các kiều vị đầm (Sac pour dames) rất đẹp

BAN KHẨP CỐI ĐÔNG - DƯƠNG

CHÂN LONG
STAND 236
Foire Haiphong
số mờ 16 Décembre 1937

Giáo-sư Loock

Những người bị thôi miên trước nhất.

Dó là ba bạn đồng nghiệp Kinh, Chất, bình bút báo Travail và Minh, chủ nhiệm báo Khỏe (chắc không khỏe lắm). Ba ông bị giáo sư Loock thôi miên một cách dễ dàng. Vả đẽ ai ở vào trường hợp ấy mà chẳng bị giáo sư thôi miên! Vì giáo sư có những ba chức i n trên danh thiếp: thôi miên giả (hypnoliseur), pháp thủy giả (fakier) và úm ba la giả (magnétiseur). Đã thế, giáo sư lại nói nhỏ cho biết (vì tiếng nói giáo sư rất nhỏ nhẹ) rằng giáo sư đã đi học đạo mười lăm năm ròng ở khắp các xứ Diển-diện, Ấn-dô và Tây-lạng nữa.

Giáo sư đến tìm ba bạn và ngỏ lời muốn đem khóa học ra cửa dân độ thế, nghĩa là diễn một vở lối để lấy tiền giúp các việc thiện. Một người giàu lòng từ bi như rúta, thì ai mà không kinh phục! Vì thế, ba bạn Kinh, Chất, Minh vui lòng giúp ngay khi nghe giáo sư xin rằng trước khi ra mặt công chúng, hãy biểu diễn tài cao cho anh em trong làng báo Pháp Nam xem dã.

Và người cứng bóng via đầu tiên

Ba ông liền đưa giáo sư đến trước mặt cụ Võ Hoàn, hội trưởng hội Khai tri tiến đức để mượn nhà hội quán, ngồi hâu thêm long trọng cao cuộc biểu diễn khoa học. Nhưng cu

THÔI MIÊN

Võ cứng bóng via quá, giáo sư giữ dù ba khoa thôi miên, pháp thủy và úm ba la vẫn không mượn nổi nhà hội quán.

Thôi miên không nổi cù Võ, giáo sư liền nhờ ba bạn đến giàn tiếp thôi miên chúng tôi thì quả thôi miên được: sau khi mê man bã linh, chúng tôi dành phải để phòng trị sự báo Ngày Nay cho giáo sư dùng làm nơi ra trò.

Mở màn

Đúng năm giờ chiều, cửa phòng bên hé mở, lúc thì tiến ra một người bé nhỏ, thân thể yếu đuối, cặp mắt yếu đuối, giọng nói yếu đuối. Một tràng vỗ tay mạnh mẽ dồn chào giáo sư, mạnh mẽ quá đến nỗi giáo sư có vẻ cao quát và suýt ngất, mắt lát mét và cúi gầm mãi xuống.

Trò thứ nhất

Là trò làm cảm. Nhưng người săn lùng chịu cảm lại là giáo sư Lộc (trùng lén, và chức trước với giáo sư Loock) người xưa nay vẫn thích nói nhiều, thành thử giáo sư Loock chẳng làm sao cho cảm được.

Ba người lên thay để cảm cũng không cảm nổi. Điều đó rât dễ hiểu: ba người ấy là ba nhà viết báo, mà nghề viết báo là cái nghề ít khi chịu cảm đặc.

Thế là trò đầu hỏng. Hỏng, vì gặp toàn những tay «ngồi đông» (subjects) cứng cỏi không sai khiến nổi, chứ

không phải vì tài giáo sư Loock chẳng ra gì.

Trò thứ hai

Là trò làm cho chiếc ghế trở nên vô dụng (rendre la chaise inutilisable). Minh hiếu làm chǔ inutilisable, cứ tưởng giáo sư nhìn một cái là chiếc ghế di dời, liền đưa cho giáo sư một cái ghế cũ, để nếu ghế có bị tan nát thì mình cũng đỡ tiếc cùa. Nhưng không, giáo sư chỉ làm cho người ngồi đồng dinh liền vào ghế mà thôi.

Khổng may cho giáo sư, người xin ngồi đồng lại là ông Thảo Thảo: Hết giáo sư cố ăn Thảo-Thảo xuống ghế thì Thảo-Thảo lại đứng bật lên như con lật đật mà kêu: « Bất tuyệt, bất tuyệt! »

Tôi cho giáo sư Loock hơi khờ: sao lúc ăn Thảo-Thảo định xuống ghế, giáo sư không đọc câu phù chú « khắc nhập ! khắc nhập ! » như anh chàng trong câu chuyện cổ tích: « Cág tre trăm dốt »?

Trò bài tây

Giáo sư lúi húi, xếp xép, chia chia một tập bài tẩy ở trên bàn rồi mời một người lên đê... truyền lự luồng. Chủ hiếu truyền luồng vào cây bài tẩy hay qua cây bài tẩy vào người ngồi đồng!

Ông Hồ khắc Tráng can đảm hiện minh cho sự thí nghiệm nguy hiểm. Nhưng thôi miên giả và bị thôi miên giả không đồng ý về một lối chơi bài tẩy nên cái trò bài tẩy lại bỏ dở nỗi.

Con gà mái

Tôi mong mỗi cái trò cắt cõi gá. Giáo sư có bảo cho mấy người biết rằng chặt đầu xong, giáo sư có thể chấp liền lại ngay lập tức. Nhưng còn ai dại dem giờ đầu ra cho giáo sư thí nghiệm, nhỡ lại hỏng như bà trò trước thì còn gì là đâu! Mà mất tiền thì chả nói làm gì, chả mất đầu thì kiếm đâu ra cái đầu khác?

Vì biết thế nên tôi dâng sẵn một con gà mái để hể giáo sư có quả quyết đổi chặt đầu người ta sẽ dem

BÀ	ME
NHA	ĐE
TA	BE
GIA	TRÈ
ĐA	KHÈ
RA	KẾ
MA	LÊ

— Cụ viết để dạy trẻ học quẽ ngứ?

— Không đó là đòi câu đố tôi làm cho một đứa cháu mới học hết văn bằng khóc bà chết.

dẫu gà ra mà thay vào.

Và con gà cũng vì lát dâ đến ngày tận số, vì cứ coi cái bộ khoa học của giáo sư thì đến chặt đứt đầu gà cũng khó lòng, chứ đừng nói với chặt đứt đầu mà không chắp lại nỗi.

Quả cuộc biểu diễn khoa học tan

trước khi đến cái trò chặt đầu.. gà. Hay giáo sư sợ nếu giờ cái trò thôi miên gà ra thì không khéo sẽ bị gà thôi miên mãi, nên đánh thôi... trước di vội!

Bip-notisme

Thế là cuộc biểu diễn thôi miên, pháp thủy và úm ba la đã hoàn toàn.. thất bại. Các nhà báo thi nhau mà thôi miên lại giáo sư Loock bằng những lời văn bồng bềnh. Nhưng giáo sư vốn là người ít nói, nên không nói gì.

Thế cũng phải, vì nếu nói bướng, biết đâu không sẽ bị các nhà báo cáo tiết thôi miên tiếp luôn cho mấy quả đấm.

Anh em ra về hỏi nhau.

— Không biết có nên gọi cái khoa thôi miên của giáo sư Loock là bip-notisme không?

NHỊ LINH

AN-THÁI

GRANDE FABRIQUE DÉ POUSSÉ-POUSSE
2, Ruelle Ngayen - trong - Hiêp
HANOI

??? 1936
XE KIỀU MỚI

Gặp khi gió kèp mưa đơn,
Dùng xe "AN THÁI" chẳng
còn có gi.

Có bán đủ cả : Vải, Sám, Lốp
và đồ phụ tùng xe tay.

Hãy gửi chữ ký, tuổi và kèm theo mandat 1\$00 về cho thầy

Ngô Vi Thiết

N° 28 Bourin, Hanoi
mà xem vận - hạn, tình-
duyên, con cái, của cải,
kẻ thù, người yêu. . . .

Không tiếp khách tại nhà, xin gửi thư
và nếu trả tiền bằng tem thì xin gửi thư
bảo - đảm cho khỏi mất.

Bắt đầu từ 1er Janvier 1938 :

DOCTEUR

CAO - XUÂN - CẨM
chuyên trị bệnh Hoa-Liéu
và Nội-thương sê dọn lai
số 153 Đường Cầu, Cửa
Đồng (153 Boulevard Henri
d'Orléans Hanoi)
Téléphone 326

Có phòng dường bệnh và
hộ sinh

"ÁNH SÁNG"

CÙNG CÁC BẠN

NHIỆT THÀNH VỚI ĐOÀN ÁNH SÁNG Ở HAIPHONG

BAN Trí sự tạm thời đoàn Ánh Sáng Hanoi, trong cuộc họp ngày 27-12-37 đã quyết định việc sau này :

Tổ chức một cuộc họp bạn vào ngày 4-1-38 tại hội quán hội Trí Trí Haiphong, hồi 20 giờ để trao đổi ý kiến và bầu một ban trị sự tạm thời và ba ủy ban hành động của chi hội Haiphong.

- a — Ủy ban khánh tiết và tổ chức
- b — Ủy ban chuyên môn.
- c — Ủy ban tuyên truyền.

Vậy xin kính mời các bạn hãy lâu vẫn tin nhiệm và chia sẻ ý nghĩa và mục đích của đoàn Ánh Sáng, đến 20 giờ ngày 4-1-38 này tại hội quán hội Trí Trí Haiphong gom góp ý kiến và ghi tên vào các ủy ban hành động.

Những ủy ban hành động sau này sẽ là « cột trụ », và « linh hồn » của chi hội Ánh Sáng Haiphong, mong các bạn nhận thấy cái quan điểm đó mà tùy tài, tùy sức, vui hóng sốt sắng gia nhập vào các ủy ban.

Chúng tôi rất trông đợi ở lòng nhiệt thành và sự ủng hộ đầu tiên của các bạn.

Đến ngày 13 janvier này, đoàn Ánh Sáng sẽ tổ chức tại Haiphong một cuộc diễn thuyết ở nhà Hát lớn vào hồi 9 giờ để giới thiệu mục đích và ý nghĩa của đoàn Ánh Sáng với toàn thể anh em, chị em ở Haiphong. **Đoàn Ánh Sáng**

Cùng các chị em bạn gái ở Haiphong

GHÚNG TÔI mong các chị em bạn gái ở Hải-phong hôm đó sẽ đến hội họp cho đông, và sẽ sốt

Các nữ ủy viên đoàn
Ánh Sáng Hanoi

Ông Allen chủ hằng G. M.R. với đoàn Ánh Sáng

THEO như lời ông đã hứa từ lúc đoàn Ánh Sáng chưa chính thức thành lập, ông Allen sẽ tổ chức vào ngày thứ bảy 8 Janvier 1938 một ngày bán hàng ở Gô-Đa (G. M. R) để trích ra 10% giúp đoàn Ánh Sáng.

Chúng tôi trân trọng cảm ơn ông chủ hằng Gô-đa và mong rằng các bạn thân yêu của Ánh Sáng sẽ vui lòng cỗ động cho ngày bán hàng 8 janvier được kết quả mỹ mãn.

Thôn Ánh Sáng đầu tiên sẽ dựng ở Bạch-Mai, cạnh đường tàu điện hay ở đường Ngọc Hà

THEO tờ trình của Ủy ban chuyên môn đoàn Ánh Sáng, thôn Ánh Sáng đầu tiên sẽ dựng ở Bạch Mai, cạnh đường tàu điện hay ở đường Ngọc Hà là hai nơi mà ông Công sứ Hà-dông và ông Trần Tự, tri huyện Hoàn Long đã mách giúp. Đoàn Ánh Sáng sẽ thảo đơn xin hai miếng đất nói trên và sau khi được phép, sẽ bắt đầu dựng ngay.

Thôn Ánh Sáng đầu tiên sẽ là một làng độ năm chục nóc nhà, trong có đủ điều kiện về vệ sinh và ngàn nấp. Chi phí vào việc dựng thôn Ánh Sáng này mất chừng một vạn bạc.

Số tiền vốn đó, đoàn Ánh Sáng chỉ trông mong vào tiền đóng của hội viên và những cuộc vui mà đoàn sẽ tổ chức vào mùa Xuân năm sắp tới. Vậy xin các bạn xa gần hãy hết sức ủng hộ cho đoàn Ánh Sáng đi được bước đầu của đoàn, tức là việc dựng thôn Ánh Sáng nói trên.

(Xem tiếp trang 22)

Mùa rét chỉ nên mặc

Pull'over

Marque
nhà

CỤ
HÀNOI

MAGASIN 55 RUE DELA SOIE
ATELIER 73 RUE MEDICAMENTS

garantie
pure laine
dét

HẢI
SUCCURSALES:

47 DE PAUL DOUMER HAIPHONG
22 RUE CARREAU NAM DINH

TRƯỜNG MỸ-THUẬT ĐÔNG-DƯƠNG CÓ SẼ BỊ BÁI KHÔNG?

Mỹ thuật và Công nghệ

TÙ xưa đến nay, mỹ thuật, ở nước ta, thường bị coi như một món chơi phu phiếm của một hạng người giàu có, và không can hệ gì đến cuộc sống hoạt của xã hội cả.

Vì thế mà không ai để ý tới và tìm cách khuyến khích nó bao giờ...

Thậm chí lại có người công bố rằng :

— Đối với cá nhân, mỹ thuật còn có thể hiến các nghệ sĩ những phút sưa, khoái lạc, chở đổi với xã hội, nó thực vô dụng.

Một hôm, một người quen chúng tôi cũng đến nói với chúng tôi một câu tương tự như thế. Chúng tôi muốn tìm một lối đi giản dị làm cho ông ta hiểu rõ cái liên lạc mật thiết của mỹ thuật với sự sống, nên sau vài câu chuyện suông, chúng tôi đột nhiên hỏi ông rằng :

— Ông thích ở nhà gianh hay nhà gach?

— Nhà gach, nó sạch sẽ quang đãng hơn.

— Ông ưa nằm trống hay nằm giường?

— Giường.

Rồi muôn cát ngắn câu chyện, tôi chỉ vào cái chén sứ ông pha trà đưa tôi uống :

— Cái chén này với cái chén ngó, ông ưng cái nào hơn.

— Rõ lân thắn, không ưng hơn lời ai chịu bộ tiền gấp ba, bốn lần ra mà mua nó để làm gi.

— Ông mắc lừa chúng tôi rồi.

— ? ! !

— Phải, ông mắc lừa chúng tôi rồi, ông bao nay thuật vô ích, nhưng chính ông lại phản đối ông.

Mỹ-thuật dưới trăm hình van trang, xen lẩn vào đời ta ở những chỗ ấy.

Đối với một dân tộc, mỹ thuật không phải là vô dụng mà lại còn quan hệ nữa.

Người ta thường phỏng đoán trình độ một nước ở cái linh hoa tài nghệ của nước ấy.

Không có mỹ thuật, mỹ nghệ tuyệt đẹp thế nào được?

Đông dương được người ta đề ý tới chặng từ năm 1931 ư? Năm các nghệ sĩ trường mỹ thuật phò tài lăn

dầu tiên ở đâu xảo Quốc tế.

Trường mỹ thuật bắt đầu khuyến khích tiêu công nghệ, e rằng chẳng có kết quả mà lại còn giết chết thêm cả chúng nó nã.

Một người thợ khéo, không có thẩm mỹ của nghệ sĩ, thì chỉ có thể sáng tạo ra những đồ lỗ mỗ lỗ lung thói.

Hắn al cũng còn nhớ những đồ bài trí khi chưa có trường mỹ thuật: những đồ ấy trạm trổ từ tung và hiện người ta cái phiền, cái nhọc nhiều hơn là cái đẹp, cái tiện.

Nghệ sĩ năm năm học hành lặn lụy trong trường có phải chỉ có một việc ngồi pha máu vẽ truyền thần mà thôi dâu.

Người ta lẩn nhà mỹ thuật với người chỉ biết « vẻ hình » mà không tin dùng là bởi người ta không rõ học lực của nghệ sĩ trong những công nghệ mới, cần có một đòi hỏi mỹ thuật như nghệ quay phim, diễn kịch, làm thảm, làm sơn, làm đồ gỗ v. v..., địa vị nhà mỹ thuật không phải là nhỏ.

Nguyên nhân, cái linh thê bỉ cực của các nhà mỹ thuật ở nước ta là bởi công chúng chưa hiểu rõ cái lợi của mỹ thuật và chưa biết tìm cách lợi dụng nó mà làm cho công nghệ bành trưởng thêm ra.

Muốn cho cây dirigé hoa quả rói rào thì phải trồng ở đất tốt. Công nghệ muốn được tinh xảo và có trọng lai, phải xuất hiện ở những nơi thăm mỹ khắc chán.

Nhà mỹ thuật, vì thế, nên vẫn là cái cốt của mọi công nghệ tinh xảo và trường Mỹ thuật Đông-dương vẫn cần phải « còn » ở Đông-dương.

Một ngày kia biết đâu Đông dương lại chẳng là một nơi phát triển ra những kiểu mẫu cho dù mọi hành công nghệ khắp Á đông.

Ấy là nói đại thể cái cốt của trường mỹ thuật, còn việc tìm cách muôn sống cho các nghệ sĩ, chúng ta sẽ bàn tới sau.

Tần binh Lộc

L. T. S. — Bè bênh vực trường Mỹ Thuật, N. N. sẽ lân lượt đăng bài của các họa sĩ Ng-dô-Cung, Ng-gia-Tri, Trần Văn-Cần, Ng-cát-Tường, Lưu-văn-Sin, v.v.

Hàng Pardessus 1937-1938

Dết bằng toàn « Poil de Chameau » Có 20 màu và dessins khác nhau.

Không mất tuyet, mẫu không phai, mực không nhau, nhẹ và ấm.

Những thứ hàng tối đa có cũng không so sánh kịp.

Đời xem cho được các mẫu hàng.

Collection Pardessus de luxe
C. M. T. & T. M. T.

Các ngài sẽ được rất vừa ý, không bỏ qua được mà không mang một thứ trong 20 thứ ấy. — Các nhà tailleur may những tissus C.M.T & T.M.T sẽ được vừa lòng khách và tăng nhiều khách hàng.

Về lại bức tranh chưa vừa ý, nỗi nán những nét còn thô sơ: bỏ hẳn một bài văn để viết lại bài khác hoàn toàn hơn; lựa chọn những lời thích đáng với ý tưởng trong một bài thơ: đó là sự cao đâm của nhà nghệ sĩ. Sự can đảm ấy tỏ ra lòng yêu mến nghệ thuật; mà là sự yêu mến thành thực, trong đó có bao sự bùn khoán, ngòi vực cay đắng, trước khi thấy hạnh phúc của vẻ đẹp anh linh.

Bạn có những tiếng dia dắt của nỗi lòng, bạn trông thấy trong thiên nhiên có nhiều hình sắc là, cảnh thương sót của người cùng cực bạn muốn cho động tới lòng người lơ đãng, hay khúc đàn vang dạo bạn muốn nhắc lại cùng với hương gió thoảng buồn: bạn dùng thơ văn để ngỏ nỗi lòng, tả cảnh bi thương hay ca lại khúc đàn réo rắt. Nhưng bạn thấy lời thơ còn nồng nỗi, còn mộc mạc và bình dị quá, chưa đủ thẩm thia như những nét uốn khúc của tâm hồn, chưa đủ dịp dàng bằng hình sắc thiên nhiên, chưa đủ chan chứa như lòng thương và nỗi nùng như khúc âm nhạc. Bạn chưa nên thất vọng. Bạn nên tin rằng nếu hình sắc và thanh âm của thơ mình chưa « đẹp » bằng cái bài thơ mình trông thấy, nghe thấy trong tâm tưởng, là vì mình chưa dụng công. Ta cố tìm di, so sánh, cân nhắc, gọt rũa, nặn nột, bao giờ ta cũng thấy được một màu đúng, một nét đúng để « diễn đạt » thi từ, để vẽ cho hồn thơ thành hình.

Bó là những ý kiến hồn đòn và sơ sài đến trong trí tôi khi đọc thơ của các bạn. Tôi nhắc lại những điều đó có ý nhấn nhá các bạn làm thơ còn hững hờ với sự luyện tập, những bạn tuy nhận là người ham Nàng Thơ tha thiết, nhưng thực ra vẫn không muốn khó nhọc vì nàng.

Ông Mai Khanh, trong bài « Gọi gió » mà tôi trích riêng một đoạn dưới đây, đã đề sự hững hờ đi tới sự vô ý. Tuy thế, bài ấy có những nét đặc sắc đáng yêu hơn nhiều bài uê oải trong tập thơ của ông:

*Hơi gió, bao giờ mới kéo neo ?
Nhìn : trên phong cảnh giác mơ mèo...
..Nước lặng, trăng gần, trời thấp lạnh
Lau già đầu bạc, tóc không lay
Sương sa dè nặng gợng hờ lạnh*

TIN THƠ'

Ghi chát hương sen trong nắm tay.

Sự vỗ ý của ông làm cho khúc ca đương êm bồng thành lạc giọng, hay nói theo cách khác, bức tranh hòa đối phải một nét ngượng mắt. Đó là lỗi ở câu cuối : « Ghi chát hương sen trong nắm tay ». Ai ghi ? lớp sương sát trên hồ ? Ông Mai Khanh hẳn đã thấy câu thơ (và cả ý thơ) của ông cần sửa lại.

Có nhiều ý lạ và đẹp trong bài « Mây bạc » của ông Trần tử Hà (ở Cầm-lê). Cảm giác ông thu được những hình ảnh người khác ít khi thấy. Những hình ảnh đó chứa chất trong những lời thơ — thực đáng tiếc — bối rối và hồ đồ :

THƠ' ĐƯỜNG

Văn Hoài thủy

*Tự ta danh lợi khách
Nhiều nhiêu tại nhân gian
Hà sự trường Hoài thủy,
Đóng lưu diệc bất nhàn ?*

BẠCH CỤ DỊ

THƠ' DỊCH

Hồi nước sông Hoài

Trong vòng danh lợi thương ta,
Cái thân nhảng nhít cho qua với
dời.

Việc chi, hồi nước sông Hoài ?
Cũng không thong thả, miệt mài về
đóng 2

TÂN ĐÀ

Giang tuyêt

*Thiên sơn diệu phi tuyêt,
Vạn kinh nhân tung diệt.
Cô chu soa, lạp óng,
Độc diếu hàn giang tuyêt.*

LIỄU TÔN NGUYÊN

THƠ' DỊCH

Tuyêt trên sông

Nghìn non mất bóng chim bay.
Muôn con đường tắt dấu giày
tuyệt không.

chờ, những tình ý của trời mây dần biến đổi và chợt ngừng lại trước sự cảm xúc của nhà thơ... Hay và đẹp lắm sao ! Những vẻ đẹp ấy không đựng xiết trong những lời quá đơn sơ, quá mỏng manh. Ông Tử Hộ nêu lại cho đúng cung bậc khát dầu của ông đi !

Bài « Trăng rằm trung thu » ông đã sửa chữa nhiều, nghe vừa ý hơn, nhưng chúng tôi muốn được vừa ý hơn thế nhiều nữa ! Hai bài « Vắng cảnh Non Nước » và « Băng khuông » xin gọi là những vần... vội vã, nhất là bài « Băng khuông ».

*Chiều êm á, nhán trời quang lạnh,
Nhạn xa trong chim chóc sánh đôi
Rìa cánh nhau, áu gấm kẽ môi ;
Trong cảnh ấm, riêng ta nhún lạnh.
Hay là bởi đầu xuân giác thế ;
Hay là vì mảng ngâm quên vui ;
Hay bởi nghe tiếng khóc sạt sút
Ở đâu vắng bên tai, ra thế ?*

Không nói đến sự ngượng ngập rõ ràng ở đoạn thứ hai, chỉ xem đến ý thơ. Ý thơ hơi... nghèo nàn ! Cái phút băng khuông nếu chỉ gọi được những tình cảm này thì thi sĩ chỉ nên ghi nó trong hai tiếng, hay trong một câu là cùng. Cả một bài thi nhiều quá.

Theo điều « Sầu tâm » ông Tử Hộ có bài « Đêm đông » đáng chú ý vì cái vẻ buồn rét mướt trong đó nhắc ta nhớ tới những câu ca Huế lạnh lẽo u ám mà vẫn vỡ :

*Gió đông gáo chuối té lầu,
Hàng tre xào xác thảm màu huynh pha;
Đêm đông tan lá sương sa,
Giác sanh diêm khác hối ba đều đều ;
Đêm đông vang tiếng chim kêu,
Vắng xa mõ sóng đều đều hối ba..
Ở đâu những áng mây ngà,
Mà dày lồng bóng, trang lúa mây đen ?
Ở đâu những dóa hoa sen,
Mà nag thoang thoảng rét xen hương thùa.*

Ở đâu những chuyện dò dưa,
Mà nag sông chỉ lừa thua it buồm.

Lời thơ mộc mạc như ca dao và cũng như nhiều câu ca dao, hơi cầu thả. Hai tiếng « đều đều » nhắc lại ở vần câu thứ tư và thứ sáu làm mất hứng vị. Tuy vậy, bài thơ mà tôi không chép đoạn cuối (thừa và ẻo lả) vẫn gợi cho ta thấy cảnh đêm té lạnh đã cảm động người làm thơ.

Thé-Lữ

Thơ may khéo của Quý Bà, Quý Cô

Cạnh nhà thờ lợp MARIE 4 Mission Hanoi

Đã được giải nhất và bội-tinh bạc về thi may
đẹp ở chợ phiên Haiphong, Huế, Hadong, Hanoi

Ao rét, manteau, pardessus, cape
nhiều kiểu tối tân 1937.

NGƯỜI ĐI...

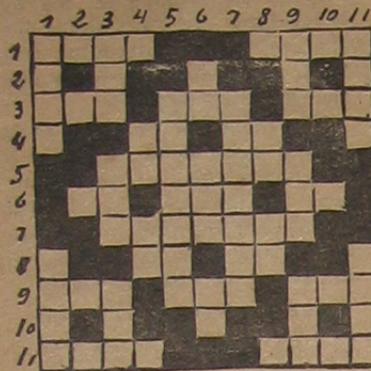
Ai - tình phiêu - lưu tiêu - thuyết
của TRƯƠNG - QUANG - TIỀN

Trên 200 trang và 23 bức ảnh chụp tại
TOURANE, HANOI, HAIPHONG. GIÁ \$45

XUẤT BẢN : 30 NOVEMBRE 1937

Lối văn nhẹ nhàng. In đẹp. Giá rẻ. Câu chuyện ly-ký.
Mua buôn do : IMPRIMERIE JOSEPH VIỆT.

Rue d'Ormay Saigon

Bản ô chữ này của một độc giả ở Vientiane gửi về, chúng tôi xin trả lại và để dỗ cã ông bạn xa ấy tìm ra.

Ngang

1) Dáng trước Thảo là tiếng kêu to, đứng sau Bao là trông rộng rãi. — Nguồn chiền theo tiếng miền Nam ; 2) Năm chữ cách nhau nêu xếp gần lại có thể thành câu : Nè ! U ơi ! ; 3) Vật ngồi đáy giếng ché Trời bằng vung. — Sau tí làm thêm bé nhỏ, sau héo vẫn giữ héo nguyên. — Vòng quanh, nói theo tiếng Pháp ; 4) Chữ âm. — Giang sơn loài rò riết mè — khóc như.. Một La-mã ; 5) Vui vẻ ; 6) Tiếng gọi kè bị nạn của báo Đông Pháp khi nó chưa chết chết ô tô. — Dịch gá. — Loài mèo lạnh ; 7) Phận lèn lèn mà Xuân Hương lấy làm ngao ngán ; 8) Chữ cảm mà thành tiếng hát. — Lấy nó là thừa cơ. — Sư đàn bà ; 9) Trên tay quan đại thần hay việt làm của tay chơi lù. — Trứng như thố thi vứt đi thôi ! — Không thưa ; 10) Năm chữ âm ; 11) Quả đắng. — Tùng thi phải « tinh » hay là công việc của quả địa cầu.

Đọc

1) Mùa « đẹp » của trầu. — Thị giải bảng nước ; 2) Chữ âm. — Chữ cảm. — Âm — Âm Cảm mà thành tiếng du dương ; 3) Sáng nữa thì thành đoàn. — Cho ra mắt chuột. — Trước « nhân » thì cũng đi với mạc khách ; 4) Chữ cảm. — Những là dãy ước mai... làm sao ? — Dàn xếp xong xuôi ; 5) Người dẫn đường tàu bè ; 6) Nát ruột không ra một vân... của Tây lý Vương. — Là dá mà rất hay đi với nước trong ván chuong. — Là duyên kiếp đây hay là đứa con theo tiếng mắng của đàn bà ; 7) Bầu tâm sự khi thành thế thi sẽ có ván chuong ; 8) Chữ cảm. — Không ròn nữa. — Nay. — Chữ cảm. — 9) Như chuột lột. — Vô hại. — Một con

vật đáng yêu mà sự tử rất sỹ ; 10) Chữ cảm. — Chữ âm. — Chữ cảm kêu đau. — Chữ cảm. — Chữ cảm ; 11) Tốt lành. — Như lòng lốc.

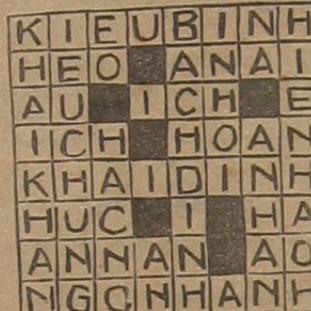
GIẢI ĐÁP BÀN Ô CHỮ SỐ IV

Ngang

1) Kiều binh — 2) Heo. Ân-ái. — 3) Âu. Ich. E. — 4) Ich. Hoan. — 5) Khai-dinh. 6 Húc. Há — 7) Ân-nǎn, Ác. — 8) Ngôn hành.

Đọc

1) Khai khẩn — 2) Iếu chứng. — 3) Eo. Hắc nô. — 4) U. I. Án (một sự thường kỳ trước in lầm ra thương) — 5) Bạch dinh — 6) Ich ôi. A — 7) Ná, Ân hận (tiếc giận kỳ trước in lầm ra túc) — 8) Hiền-hách.

Kỳ sau đáng kể quả
cuộc thi Ô Chữ.

Cùng các Đại-lý N. N.

Vì số Mùa Xuân năm nay in tốn kém nhiều, vậy bản báo yêu cầu hết thảy các Đại-lý điều này :

Trước ngày 10 Janvier 1938, các ngài xét xem có thể bán được bao nhiêu số thì lập tức gửi thư về cho chúng tôi biết. Bán bao nhiêu lấy đủ ngăn ấy thôi vì bản báo không nhận lấy lại báo cũ và coi những số các ngài sẽ lấy là đã bán hết rồi. Xin các bạn đại lý lưu tâm cho.

Đại lý nào từ nay đến ngày 10-1-38 mà không tính giá cho hết tiền nợ cũ, bản chí sẽ bắt buộc đình gửi số mùa xuân.

Ngày Nay

IN VĂN... VĂN ?

Hừm..!

Chả có tin nào hay ho cả !
Người đời vẫn nhắc lại những cái lố bịch giống nhau.

Các nhà văn sĩ dở hơi vẫn dở cái hơi mọi ngày. Báo Đông-pháp vẫn không đổi khác tính ngô nghê.

Và bọn huynh hoang, mộng tưởng lớn hơn tài năng, vẫn huynh hoang bảo cho mọi người tin rằng hòn đá kỳ là một trái núi.

— Nay, anh ra đây tôi nói cho nghe một tu trưởng sâu sắc !

— Gì thế ?

— Một điều rất quan trọng, rất to tát, rất mới lạ...

— Nhưng điều gì thế ?

— Anh phải biết : khi ta đòi, ăn cơm là no ngay túc khắc. Chịu chưa ?

Người ta chịu ngay. Nhưng người ta bịt lấy miếng đê nín cười.

Sự vui tính kia làm cho mấy nhà tư trưởng thâm trầm phát cáu.

Mà khi đã phát cáu thì nhà tư trưởng thâm trầm không tư trưởng nữa. Và cũng không thâm trầm nữa.

Họ chỉ là họ thôi.

Họ thành ra người thường như bất cứ ai.

Nhung kém vài ba bức.

Họ kém bất cứ ai vì họ bần. Họ lấy sự nhớ nhợp làm mục đe viết những lời hàn học vu cáo cho người ta.

Tên của họ, ký bằng thứ mục ấy, vì thế ta phải kiêng đọc. Theo lời các ông đồ kiêng tên húy. Cũng là một cách ta tỏ ra lòng nể sợ đấy.

O đời, theo câu ca, có hai kẻ đáng sợ : « Anh hùng » là kẻ đáng sợ thứ nhất.

Họ là kẻ đáng sợ thứ hai.

Một ông bạn ở Thái-nguyên gửi thư về mách Lêta về một chuyện khó chịu thấy ở báo Đông-pháp.

Ở trong mục « Vài phút mua vui »

Lêta đọc mục ấy rồi, nhưng câu chuyện khôi hài trong đó cũng bần thiêu bằng những cái bần thiêu mà

Lêta tránh. Nên Lêta không dẽ ý đến nứa. Nói ra e độc giả ráo tai.

Tin Paris

Paris ngày 14-12-37 (thư gửi máy bay, của một bạn bên Pháp) :

— Ngày thứ bảy 11-12 vừa qua, đúng một giờ rưỡi chiều, tại đường Cujas (Paris V), ông André Marie Tao-kim-Hai bị một cái tát ».

Cái tin vắn tắt đó chỉ bắn thêm : — Ông A. M. Tao kim Hai là người Annam vào dân tây và có cái tên vừa Tàu vừa Tây lại vừa Annam.

Nhưng, duyên cớ cái bat tai không phải ở chỗ đó.

Một tru yện thóc mách

Vừa rồi, cô Phạm thị cả Mốc đến chơi. Cô bắn khoán về một bài tựa mà một cô khác xin đề đặt lên đầu một cuốn thơ sắp xuất bản.

— Cò nào thế ?

— Jeannine Lê-thủy.

Tôi cần mỏi đê nhịn cười vì tôi biết cái nhà « cò » Jeannine và Lê-

— Đẽ chó chạy ra đường, phải phạt.

— Chó nào của tôi !

— Thì nó vừa chạy vào nhà này mà lại !

— Ông cũng vừa chạy vào nhà này ! Thế ông có là của tôi đâu ?

DIADERMINE

là một thứ kem thuốc (crème médicale de Beauté), không có chất nhòn. Kem DIADERMINE làm cho da mềm và đẹp. Kem DIADERMINE làm hết các mụn đỏ và lốt nhăn ở mặt. (La DIADERMINE est une crème de beauté naturelle, non parfumée, prescrite par le CORPS MEDICAL)

Có bán tại nhà : COMPTOIR COMMERCIAL
Chuyên môn bán Nước-hoa, phấn, sáp

59. Hàng Gai, Hanoi

Lậu, giang-mai, hạ-cam

Bệnh lậu đẽ lậu hoặc chữa không khỏi có thể sinh ra nhiều biến chứng nguy hiểm, lở ngoc-quản (balanite), ăn xiêm ra ngoài (déférénie), xung khớp xương (arthrite) v. v. .. Kip dùng thuốc lậu số 13 của

ĐỨC THỌ ĐƯỜNG

131, Route de Hué — Hanoi

sẽ được khỏi mau và chắc chắn. Giá 0p50 một hộp.

Tuyệt-noc kiên-tinh hoàn — Trong thuốc có 7/10 chất bồ và 3/10 chất sát-trùng. Lợi tiểu-tiện, tống hết nọc độc toxine và làm

đường tiểu chóng lèn da. Một hộp dùng 5 ngày, giá 1p50.

Nhận chữa khoán đòn ống, đòn bà.

thúy ấy là ai rồi. Nhất là « thơ »
của « cô » tôi lại càng biết.

Chính vì vậy mà cô Cả tôi hân
khoán :

— Đè tựa ? Nói thật thì mắt lóng,
mà nói không thật thì... (theo triết
lý Huynh hoang...) thì là nói dối.
Tôi khô nghĩ quá, anh nghĩ hộ tôi
xem.

Tôi nghĩ hộ ngay.

Và không nghĩ ra kế nào hết.

Cô Mốc kinh tôi ra mặt (mặt
phản chủ không phải mộc đâu nhé !)
và đọc cho tôi nghe diệu kẽ của
cô. Diệu kẽ ấy là một bài thơ thay
lời tựa. Thơ rằng :

LÔNG YÊU

(vì cuốn thơ kia tên là Yêu)...
Lòng yêu dem thả giữa nguồn thơ.

Lé-thúy em ơi khéo ờm-ờ.

Phản tiễn ngàn xưa lòng ủ kín,
Ngai ngung há phải dạ thờ-σ.

Đánh liều đã mượn lời thơ,
Khéo mà mang tiếng ngàn ngọt với
Niềm riêng đã chót ngỏ lời,
Thơ này thôi để tặng người tri ân...

Hóm thực ! Họ nói lờm nhau kín
đáo làm sao ! Thơ ấy để tặng người
tri ân hơn là tặng độc giả !

Tôi vội chép lấy bài thơ, nói là
để làm câu chuyện giao thoại..
nhưng chính để bếp xếp trong Tin
văn vần.

Cô Mốc mà biết, hẳn phải nỗi tam
bành.

Léta

Tổng cựu nghênh tân

Cụ Võ ra đi, cụ Thiếu về

Hà-dông đưa đón rộn rãm ghê !

Nơi đây súng soảng bầy bàn rượu,
Chỗ nô loảng quăng đặt tiệc chè.

Ba công khải hoàn cao ngất nghểu,
Rãm cầu chúc tụng đọc lè nhẹ.

Cụ về xem ý còn thương tiếc...

Quan nhậm nghe chừng rất hả hê.
Thử ngâm rồi đáy quan tinh mới
Sẽ làm chi để ich dân quê ?

Đi đâu cũng thấy người ta lán :

Quan mới là tay rất thạo nghề...

TÚ-MỘ

TƯ 16 OCTOBRE 1937 ĐÃ MỚ

NHÀ HỘ SINH VÀ NHÀ DƯỠNG BỆNH

của Bác-Sỹ

PHẠM - QUANG - ANH

Chuyên môn

BỆNH ĐÀN BÀ — BỆNH TRẺ CON

N° 66 Rue Richaud.

Téléphone 333

— Ngõi dẳng sau khéo đấy nhở, hình như tôi vừa
chết phải con gà, họ đang la ầm lên đấy.

Hạt san

Cảm giác lạ

T. T. T. B. số 187 trong truyện
« Một nàng dâu » :

Chỉ còn một chút hơi nóng thoảng
sưởi ấm con tim héo hắt dưới
những cảm giác chưa xót đóng thành
lớp băng giá lạnh trop lây ngực
nắng.

Những cảm giác đóng thành từng
lớp băng ? Trái tim đã héo hắt lại
bị những lớp giá băng ướp như
nước đá ướp cá bè mà một chút
hơi nóng thoảng còn sưởi ấm
được thì chút hơi nóng ấy cũng to
tát lâm đấy chứ.

Trái tim kêu đấy

Cũng số báo ấy, trong truyện
« Trường tượng tư » :

Tiếng vang của đồng hồ và vào
chỗ sát như dập vào trái tim Hà.
Nàng nhận thấy đó chính là tiếng
kêu của trái tim mình.

Thế thì nàng nhận lầm quách
rồi, vì đó chính là tiếng đồng hồ
va vào chỗ sát chứ có phải là
tiếng kêu của trái tim nàng đâu.

HÀN BÀI SẠN

Này ! Này !

Đồng Pháp số 3722, trong bài
« Chồng bỏ » của cô Quả Tú :

... Lấy một người mà chỉ có thể
rõ được chân tướng và chân tình
sau khi mình đã giao phó cho : Nay
thân bồ liêu, này duyên phận vừa
hâm hiu, này hạnh phúc đời mình ».

Cách vài câu, lại :

« Bởi những lẽ trên, lây chồng,
còn gì đúng hơn là đánh một tiếng
bạc « rập gậy ». Nay bồi hồi, ngại
lo, do dự, này liều và đột nhiên,
này... tung hứng, ha ha vui mừng ».

Và còn này gi nữa ?

Tốt gì ?

Cũng trong bài ấy :

... Ai cũng vậy, không nên và
không thể rứt bỏ (người chồng tệ bạc)
nếu đã là người đàn bà tốt của luân
lý, kỷ cương và tôn giáo Á đông, tốt
chớm lùm ra ngoài vòng định nghĩa
và dung ý của chữ ấy.

Vậy tốt chém lùm ra thế là tốt
râu hay tốt tóc ?

Tay gì thế ?

Lại vẫn trong bài ấy :

« Hòn ngọc một khỉ lèo dèo ở
cái tay châm chì, nếu không sứt ran
vì dạng chậm luộn, ít nhất cũng ám
mờ cả ghét... »

Hòn ngọc đã phải lèo dèo thi hằn
cái tay ấy phải dài dằng dẳng như
một giải đường trường. Vậy tay gì
mà ghê thế ?

D. V. TH.

VUI LÒ^U CUỘC

Của V. Phan

Lý sự

Thay thằng Lém thấy thằng Lém
đang vê nhăng nhít trên mặt giang
liền hỏi :

- Lém, làm gì đấy ?
  - Con viết thư cho thằng đây !
  - Lém có biết viết đâu ?
  - Có đấy a.
  - Thế Lém đọc cho thằng nghe
xem Lém viết nhăng gì nào ?
- Lém nghĩ rồi nói :
- Thưa thằng, không bao giờ người
viết thư lại phải đọc, chỉ có người
não nhận được thư thì mới phải đọc
thôi ! Đây, thằng đọc đi !

Dạy học trò làm bếp

BÀ GIAO — Muốn cho sra tươi dề
lâu không ôi, phải làm thế nào ?

HỌC TRO GÁI — Thưa bà, cứ đẽ
nguyên nò ở trong bụng con bò a...

Lời con trè

— Em yêu con búp bê hay con mèo
của em hơn ?

Con bé nghĩ một lúc lâu rồi nói
t'ham vào tai người hỏi nó rằng :

— Em yêu con mèo của em hơn,
nhưng ông đừng mách con búp bê
thế nhé ?

Của T. Quynh

Răng

Thay giáo gọi trò Sáu lên bảng đê
hỏi về bài cách trí.

— Người ta có những thứ răng gi,
anh kề ra ?

Học trò Sáu dằng hắng rồi trả lời

— Người ta có răng trắng, răng
đen, răng vàng, răng sún, răng sứ,
răng mẻ, răng cài mả, răng sâu và
răng bẩn quắc a.

Của Ng-Th

U dâu ?

(Trong lớp Đồng-Ấu, giờ ám lả, thay
giáo đi qua trò Sáu, trong thấy Sáu
viết đến chữ « buồn », mặt chữ « U »
liền lág thước kẻ gõ vào đầu hỏi :

— U dâu ?

TRÒ SÁU — Dạ ! thưa thằng, u con
ở nhà a.

PHÒNG VỆ KIỀU NHÀ

NGUYỄN-BÁ-CHÍ, BẠCH-VĂN-CHỦ (Kiến-trúc-sư)

HANOI — n° 61, Rue de Takou

HAIPHONG — n° 82, Ae d'Endhal

Trù' độc

Theo các công việc nghiên cứu của các nhà bác học, thì cái « chết » không phải là sự kết liễu tự nhiên của đời ta. Ta chết không phải vì theo một cái luật định trước, nhưng vì hằng ngày cơ thể của ta bị bao nhiêu chất độc ngấm vào, và vì thế cứ mòn mỏi dần đi. Cách trừ độc (cure de désintoxication) dưới đây sẽ giúp cho sức khỏe của người ta nhiều lắm, và nếu không làm cho ta thoát chết được, thì cũng làm cho ta sống lâu.

Ta có thể trừ độc trong cơ thể bằng cách nào?

10 NGÀY ăn khem (régime) theo cách sau đây khiến ta trở lại lành mạnh.

NGÀY THỨ NHẤT :

BUỔI sáng, lúc đói, uống 10 grs sulfat de soude (thuốc tẩy) và một giờ sau một cốc chè pha loãng với một miếng đường hay dùng nước súp rau (bouillon de légume) 150grs. Súp rau nấu bằng những thứ sau đây : cà-rốt 60grs, khoai tây 25grs, tỏi tây 50grs, cần tây 30grs. Đồ vào 2 lit nước lõi, đun sôi trong 4 giờ. Xong còn được độ 1 lit nước. Cho vào 5grs muối.

Ăn điểm tâm : cam, dâu hay nho. Buổi trưa : nước cháo rau, hoa quả hay nước quả. 4 giờ chiều : nước cam. 7 giờ chiều : cháo rau, nước quả.

TÁM NGÀY SAU :

NÊN ăn toàn rau đậu, dưới đây là một bản mẫu kè các món ăn : **Điểm tâm :** súp hay cà phê súp với bánh tay nướng, bơ, mứt hay mật, hoa quả (mùa xuân, dâu tây, mùa thu, nh). **Bữa sáng :** cam hay cà chua (trộn theo lối rau sống), 2 đĩa rau (cà-rốt, đậu hat, đậu quả, vân vân), phó mát trắng hay súp tươi. Hoa quả (đào, lê, dâu, mận, vân vân). **5 giờ chiều, ăn thêm :** các thứ mứt với nước chè, bơ, mật

TRONG MÙA RÉT MUỐN KHỎE THÌ PHẢI LÀM THẾ NÀO ?

Mỗi khi mùa đông đến thì chúng ta lại nên nhớ lại rằng : khi giờ lạnh là một vị thuốc rất thần hiệu của thiên nhiên. Nó làm cho ta mạnh mẽ, biết đối và mán trong cơ thể rất đều hòa. Vậy chúng ta phải coi gió lạnh là người bạn tốt chứ không phải là kẻ thù và còn đợi gì mà chưa dor tay ra đón nó.

Chớ nằm luồn trong buồng

Trừ khi mưa to, còn người nhỡn trẻ con đều nên ra chơi hoặc làm việc ở ngoài giờ lạnh. Phải mặc áo ấm, cái đó đã hẳn. Áo len tốt nhất nhưng không nên mặc sát vào người thay áo lót mình bằng bông hay lụa, vì len làm da nóng quá hay bị trúng lạnh.

Không gì mất vệ sinh bằng cứ rủ ru ở nhà. Ngồi gần lửa trong phòng kín rất dễ bị mắc bệnh ho và chóng mặt.

Nên di lại luôn. Cuộc di chơi, dù dưới lớp mưa nhỏ, cũng rất dễ chịu và tốt cho sức khỏe.

Giữ chân cho khỏi lạnh

Nhưng khi về đến nhà phải thay ngay quần áo ướt. Cần nhất là phải làm cho 2 chân khô ráo và ấm ngay. Nếu không, rất dễ bị mắc bệnh sưng bàng quang hay sưng ruột. Chân lạnh mà di nằm rất có hại. Trước khi di nằm phải hơ chân cho nóng hay di bít tất len hay dùng chái nước nóng để chườm ở trong giường. Khi nào chân đã ấm phải tháo bỏ bít tất di sợi bị nóng quá.

Chân nên dùng thử nhẹ mà vừa ấm.

Thức ăn mùa đông

Nên ăn nhiều hoa quả và rau sống. Mỗi, đường (hydrates de carbone) làm cho thân thể ấm lên đủ sức chống lại với khí lạnh bên ngoài. Vậy càng nên dùng nhiều hơn dùng

về mùa hạ.

Nên uống nước cho đủ

Cũng như trong mùa nực, ở mùa lạnh, thân thể ta cũng cần một số nước đủ dung để tiêu hóa và để lau rửa các cơ quan bài tiết (excrétion).

Vậy mỗi ngày, dù khát hay không cũng nên uống một số nước vừa phải.

Để phòng và chữa bệnh ho

Nếu ta tập được những thói quen sau đây thì không còn lo gì bị ho nữa :

1) Tập thể thao ở ngoài giờ lạnh.

2) Mở cửa sổ buồng ngủ cho rộng.

3) Mỗi ngày tắm nước lạnh một lần vào buổi sáng, hay sau khi tắm nước nóng lại đội qua vài gáo nước lâ.

Một đôi khi, dù hết sức giữ gìn, những người vốn lang悠悠, còn bị mắc một thứ bệnh ho thường gọi là bệnh cúm. Những người đó thường rát đầu, đau xương, sốt rét và hay chảy nước mắt, nước mũi.

Cách chữa công hiệu nhất là cho bệnh nhân tắm nước nóng và cho dùng các thức đồ uống nóng. Sau đó thì di nằm cho đến khi nào khỏi hẳn chứ không phải thuốc men phiền phức chi cả.

Tóm lại : trong mùa lạnh mà muốn cho mình luôn luôn khỏe mạnh thì ta cần phải biết theo đúng phép vệ sinh về ăn uống, nghỉ ngơi, tắm mặc như đã nói ở trên.

Vie et Santé
Cô Bảo Văn dịch

CẨU Ô

Cần người làm

Cần : 1) Một người đầm thạo đánh máy chữ ; 2) Một nữ sinh viên có bằng tú tài hoặc Diplôme ; 3) Một nữ sĩ thạo chữ Hán có thể dịch được. Hạnh kiêm tốt. Lương hậu.

Hỏi : Mme Nghiêm
Villa de Mme Tuân phủ Bùi
Rue Châu Cầu Phủ Lý

Tìm việc làm

Học sinh ban tú tài, có giấy chứng nhận tốt, muốn tìm chỗ dậy học ở các tư gia, buổi trưa hoặc buổi tối, ở Hanoi.

Hỏi M. Quán 53 Rue du Cuivre Hanoi (trên gác)

Phương pháp vò-hạnh phúc của mọi người trí thức

Bùa yêu nhân đạo

Bầu trí : ai không tin thần học nên ra lính 6000\$

Đây là ảnh Mme LESPILIN, luật khoa tiến sĩ đã nhận phép nhân đạo này, gây dựng được hoàn toàn niềm tin, là một mèo sinh rất sốt sắng hiện nay

tự ý nhận việc tuyên truyền phép đó ở Pháp và Âu-châu.

Các bạn gửi mandat và thư từ hết ngày 30 Janvier 1938 là cùng họa (tỉnh xa

có dấu giáp thép làm bằng) Quá hạn đó, các bạn đừng gửi nữa, chúng tôi có việc

đi Paris tháng riêng ta này. Bạn nào chậm trễ đừng ăn hận.

Cùng các bạn trai, gái, già, trẻ, các bạn muốn cho vợ chồng luyện sạch già trong, không chia sẻ trái tim cho kẻ khác, các bạn muốn kết duyên cùng người xinh đẹp, giàu sang, các bạn hãy học phép thần kỳ của quan tri-thứ tri-sĩ LUONG-VAN-HAI tiên sinh. Về bùa yêu, học giả Tây phương chưa giảng nghĩa được sự bí tàng, nên nhiều bạn nam nữ Pháp sau khi học được

tại chí, có yêu cầu chúng tôi giải quyết, vậy chúng tôi cũng giảng giải ra đây để các bạn cùng hiểu rõ : « Có người nhầm, tưởng bùa yêu là những thuốc hưng dương nhưng có phải thế đâu. Hưng dương chỉ làm cho daun cường tráng với đạo lý. Bùa yêu chủ đích làm cho lòng người dù đã bần đến đâu cũng trở nên tuyệt sạch già trong. Bùa yêu hoàn toàn thuộc về thần tri học. Luyện phép bùa yêu tức là luyện thần tri nghĩa là luyện phép làm cho thần tri người mà ta yêu mến cũng yêu mến trả lại ta cho được công bình. Nguyên do bần thè loài người chối bởi một sức siêu binh gọi là thần tuyễn người yêu được hấp thụ những hình ảnh tốt đẹp của ta, đó là ta luyện phép bùa yêu. Thần tuyễn người yêu được in rõ hình ảnh của ta, ví như cái màn ảnh phản chiếu những hình ảnh của cuốn phim ta quay trước đèn sáng : Hình ảnh khác chỉ những hạt thóc giống, một hạt này là trám

ngắn bông... Hình ảnh là động lực cho hoài cảm, hoài cảm sinh ra ái. Bùa yêu tăng vẻ đẹp cho gia đình và xã hội vì bùa yêu có sức thíc ái, lắng lờ đến đâu cũng trở nên nhân hậu, tiết nghĩa hết. Một người dù vô lương thất đức thế nào cũng bị thần tuyễn của người yêu chinh cho tâm hồn người đó được thuận đức ngay. Sức này học giả Âu M thắng bị người chiến bại chinh phục lại vậy. Thần tri là người điều vô cùng vừa là máy tiếp tin, vừa là máy tiếp tin. Vẽ học thuật Trung đẳng pháp và Siêu đẳng pháp. Trung đẳng pháp, ái sinh chua ngô, bạn cần kết duyên với người xinh đẹp, giàu sang ở già hay ở cẩn cho cha mẹ, vợ chồng, anh em, bạn hữu, chủ nhân, qua trên, dưới, sô thích thì bạn học Siêu đẳng pháp, bạn chỉ luyện phép vào nướ. Trong tháng mặt trời người nhà đó (ái linh hồn đặc mang kh liệt, ai cũng vui lòng nghe theo những lời bạn nói. Phép này khôn ái tình rất kỳ diệu. Nhưng phần nhiều các bạn đều xin học hai ph một lúc theo cách Song liên kích động. Các bạn đó chiếm kết tâm bao họ lội xuống sông hay nhảy vào lừa, họ cảng và lòng hì chồng người được. Trong phạm vi nhân đạo, phép thần tri này là s giả, trẻ dũng phá tan hết trong gai tròn đường tình mà sống trong cùi kich, tội ác, tự tử, án mạng, diễn trên các báo nguyên nhan hồn hổn những thuyền nhỏ bé, bồng bênh trên bờ lớn, vi giông tố ai con chia có phù phao nó cùi khói chết đắm và it ai đau lòng vì nỗi vichồng ph xé cao tráng, làm cho nhiều bạn phạm tội giết người hoặc ăn đói tu khen của các bậc tri thức thân-bản Tây, Nam, khách đã bị đòng từ

Cuối

TRUYỆN NGẮN của THANH-TỊNH

LAN ra lấy chồng năm mươi tám tuổi. Chồng Lan là một chàng thiếu niên tân học được bồ làm thừa phái dã hai năm. Tính tình Thủy, chồng Lan, dã bị những nghi lễ ở Nam Triều thay đổi nhiều lắm. Thủy dâm ra buồn bã và nghiêm nghị trọn ngày. Thủy không còn là một anh chàng ngỗ nghịch, tinh quái như ngày xưa nữa. Trái lại. Thủy rất đạo mạo và cung vi vây, rất khéo tính. Nhưng Lan bao giờ cũng như xưa, bao giờ cũng biết hồn hở dòn những sự buồn vui với nụ cười rất tinh tú. Vì xưa kia, lúc còn là một cô nő học sinh trường Đồng Khánh, Lan đã được chị em bạn tặng cho cái mỹ danh là Tiểu Nữ. Vì trân cùi của Lan lúc nào cũng ròn như nước suối chảy và những chuyện vò duyên đến đâu cũng làm Lan thốt một nhịp cười yêu

dời và trong suốt. Trước hối Lan về nhà chồng, mẹ Lan một hôm dã gọi Lan đến bảo :

— Con ạ, rồi đây con có chồng bay có con, bay đến bạc đầu rặng rụng di nữa, con cũng không khi nào trở nên một người nghiêm chỉnh được.

Lan thơ ngày ngả đầu vào lòng mẹ không đáp. Lan thăm nghĩ muốn trở nên một người nghiêm chỉnh thì dừng cười, nhưng nghĩ đến đây Lan đã che miệng cười vang rồi.

Về nhà chồng tinh tinh Lan lúc nào cũng tươi vui như con sáo ngàn buổi sáng. Lan ít khi buồn. Và nếu gặp những lúc đáng buồn Lan cũng chỉ thẩn thờ một lát rồi lại tươi cười như cũ. Nhưng trong cảnh làm dâu, nụ cười trên môi Lan đã lẩn lẩn mất sự tự do và càng ngày càng thấy khó khăn và khó kiềm.

Lan thấy chồng mỗi ngày mỗi

đạo mạo hơn thì có vẻ buồn nhưng không dám nói. Mỗi lần mẹ chồng đi vắng thì Lan đã tìm đủ cách để chọc Thủy cười cho kỳ được. Nhiều khi cách chọc đã trở nên tài linh và ý vị không ngờ. Nhưng Thủy lúc nào cũng nhìn Lan với vẻ mặt nghiêm nghị hay nói với Lan những chữ rất chua chát. Cũng may Ngọc, em trai Thủy, lại được cái duyên hài hước rất tinh thao. Lan nhớ vậy cũng đỡ phiền dỗi chút. Vì nụ cười tươi tắn của Ngọc, Lan không bao giờ tìm được trên môi mỉm nhợt nhạt của bà già bay giữa khuôn miếng héo tàn của Thủy.

Ngọc cũng một tuổi với Lan nhưng lại đứng cao hơn Lan một mái tóc. Ngọc thấy mẹ có vẻ nghiêm khắc với Lan thì buồn lắm. Ngọc lúc nào cũng sẵn sàng bệnh vực Lan hay nhận những cái lỗi con con mà Lan vô tình đã phạm đến. Chủ ý của Ngọc là dẽ che Lan những tiếng bắc tiếng chi của mẹ. Vì Ngọc đã chán biêt tinh mẹ đối với con lúc nào cũng dịu dàng hơn tinh của bà già đối với nàng dâu. Nên những lúc bị la oan Ngọc chỉ nức nở cười, ra chiều thích chí jẩm. Lan cũng biết lòng nhân từ của Ngọc nên rất cảm động.

Ngày nào Ngọc cũng đi học về sớm hơn Thủy. Ngọc về nhà là đem theo những trận cười không ngọt. Những trận cười có thể

gọi là thông minh và trong sạch lầm. Chỉ những lúc có mặt Ngọc, Lan mới được nhịp lộ những nét vui tươi và quên không tự dối trong những cử chỉ trang nghiêm phiền phức nữa. Thật ra Lan cũng khó nhẫn cười được trước những cách pha trò rất khôn ngoan của Ngọc. Ngọc thấy Lan cười thì tự nhiên thấy trong lòng vui sướng. Rồi trò này qua trò khác, Ngọc luôn luôn diễn với những cử chỉ xem rất ngô nghê — và cũng nhờ vậy — rất buồn cười. Nhưng mỗi lần thoáng thấy bóng mẹ đi qua thì Ngọc lại hâm phảng trận cười lại. Lan tuy biêt không phải lúc đáng cười nữa, nhưng thấy vẻ mặt của Ngọc tự nhiên vụt tươi tinh thì đưa hai tay che miệng cười to hơn trước. Mẹ Ngọc thấy vậy chỉ đưa mắt lườm Lan một cái dài rồi lảng đi qua phòng khác.

Trưa hôm ấy, ăn uống xong xuôi, Thủy cầm quyền sách đến đứng bên cạnh Lan rồi vừa lật từng trang sách vừa nghiêm dẫu nói sê :

— Nụ cười có duyên đến đâu, nhưng dẽ nở ra không nhầm lúc, thường thường làm cho những người ở chung quanh mình giận, mợ ạ. Vì họ cứ tưởng, và tưởng đúng, người cười là người ché riệu họ hay hơn nữa, khinh miệt họ.

Lan chán biêt Thủy muốn dạy khéo mình nên đứng cúi đầu yên lặng.

Sợ Lan giận, Thủy vội nói chúa :

Đá rành một số tiền lớn để theo một công cuộc trong 3 tháng.

CAM ĐOAN CÁC NGÀI KHÔNG MẤT MỘT XU NHỎ.

Bắt đầu từ 1er Novembre 1937 này, nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC chữa không hẳn cho các người, bị lão ra mủ, buốt ticc, bị Giang-Mai hạch loét, quả soái, bị Ha-Cam tẩy hiện nay thực quá một số đông các người bị kẽ sinh nhai cũn - đương đầu với giao-cầu thuyền tản, kiểm cách lây tiền, không giúp ích gì cho ai cả. Một mục đích thuốc khác, chữa những bệnh khác, điều được quốc dân tiều thụ rất nhiều. Thuốc chữa bệnh phong tinh để kiểm lợt, mà còn những không cần nói nhiều, chỉ yêu cầu những bệnh nhân dù có tiền cũng vui lòng đến uống không, không nên ngăn ngại gì, sẽ thấy sự tiếp đài lịch sự, cách chữa tiền này sẽ thi hành trong 3 tháng, kể từ 1er Novembre. Xin hết thảy các giới anh em vai lòng giới thiệu cho khắp anh em giàu nghèo sang hèn đều biết, nhà thuốc sẽ các ngài đồng đến lúc khỏi bệnh.

NHƠI NÓI THÊM. — Các ngài nào hiện đang chữa bệnh ở một nơi nào, thấy chưa đỡ hoặc chậm khỏi, mà các ngài đã trả tiền trước rồi, cũng đừng ném tiền mà theo đuổi hoài công, nản hi ngay nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC mà chữa các ngài sẽ không mất một xu nhỏ, mà chóng được khỏi bệnh.

Nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC cần bách

— Tôi muốn nói vì ông tham
Hiển cười không nhầm lúc, nên
cụ Thượng giận cả buổi sáng
này.

Lan nhẹ dạ tin ngay. Đứng yên
một lát, Lan tươi cười hỏi :

— Thế cụ Thượng có nói gì
không ?

Thủy trè môi đáp :

— Đã lớn thi biếu và biết lấy
chứ còn thơ dại gì mà đề cho
người ta phải mất công dạy.

Lan biết chồng mắng khéo
minh nên buồn khóc lầm. Hai
mắt của Lan đã đỏ ngầu lên và
rõm đầy những lệ. Lan với
lấy cái bình nước đe trên ngửa
rồi thoản thoát đi xuống bếp.
Nhưng chỉ một lát sau Thủy đã
nghe tiếng cười lạnh lùng của
Lan trước phòng học của Ngọc
rồi. Thủy tức bức vứt mạnh
quyền sách trên bàn rồi chắp hai
tay ra dằng sau, thản thờ đi ra
công.

Mấy hôm sau trong bộ Thủy
đổi với Lan có chiều gắt gỏng
và cay chua lầm. Nhưng Lan
chỉ đáp lại bằng những nụ
cười rất xinh hay bằng những
phút trầm ngâm rất ngoan ngoãn.
Trong thấy vậy Thủy lại càng
tức tối thêm và dâm ra càu nhau
hơn trước. Vì vậy gương mặt
Thủy trong mỗi ngày mỗi giờ,
còn Lan thì lúc nào cũng nhí
nhảnh và vui tươi như một cô
gái còn thơ dại.

Một buổi sáng chúa nhật, Thủy
đang tiếp chuyện vui vẻ với các
bạn trong phòng khách thì Lan
đi hái hoa ở vườn ngoài vào.
Tuy đứng ở ngoài hiên, Lan cũng
nhận được những câu chuyện
nhạt nhẽo và những nụ cười vô
duyên dang nức nở trong phòng
khách. Những câu chuyện ấy
Lan đã cho một tên riêng, là
câu chuyện quan trường. Ngọc
thường đồng ý kiến với Lan và
cho lời nói của Lan là đúng.

Thoáng thấy bóng Lan bước
vào nhà, Thủy đầy ghê đứng dậy
rồi bước ra đứng trước mặt Lan.
Thủy lên tiếng ung dung nói :

— Mợ đi xuống bếp gấp, chẳng
me đã cho gọi mợ hai ba lần
dấy.

Lan dăm dăm nhìn Thủy đáp:
— Nhưng me di phố từ khi
sáng cơ mà !

Cặp môi trót bóng của Lan sấp
trè ra cười thi Thủy đã vội vàng
nói rất sênh nhưng có vẻ giận dữ
lắm :

— Thời mợ xuống bếp đi ! Mợ
trè con lầm.

Lan cũng biết có mặt minh thì
Thủy sợ mang tiếng với chúng
bạn nên cúi đầu di thật nhanh
xuống bếp. Lan đặt giò hoa trên
ghế rồi buông râu nhìn xuống đất.
Lần này Lan thấy chán ngán
lầm. Lan giận Thủy đã nỡ đuổi
Lan trước mặt chúng bạn. Hai
mắt của Lan đang rõm rõm nước
mắt thi một cái bóng đến vụt

qua thật nhanh trước mặt Lan.
Cái bóng ấy đã quyến được cặp
mắt Lan nhìn ra vườn. Thị ra
lúc ấy Ngọc đang quay lòn trên
thanh sắt giàn trên hai cây cau.
Trong thấy Ngọc tập thể thao, nét
vui tươi đã trở về với Lan trên
gương mặt. Lan cảm thấy hình
nhà của Ngọc đã an ủi được Lan
nhiều lầm. Lúc thấy Ngọc quay
lộn luộn mấy vòng chưa nghỉ
thì Lan bất giác vỗ tay cười như
nắc nè.

Ngọc quay đầu lại nhìn thấy
Lan thi vira dùn mình lên cao
vira tươi cười hỏi :

— Chị di hái hoa về đây phải
không ?

Lan cười đáp :

— Vàng, Ngọc có muốn minh
biểu cho vài bó hoa không ?

— Chị nói phải đấy, em cũng
cần ít bó hoa để bỏ trong phòng
bóp cho vui.

Lan đưa tay ngắt những cành
hoa héo rồi nhìn ra vườn hỏi :

— Nhưng Ngọc ua thứ hoa gi
để minh lựa cho ?

Ngọc còn đánh quay thêm một
vòng trên thanh sắt nữa rồi mới
dáp :

— Hoa Ngọc Lan, chị ạ !

Câu nói vò tình của Ngọc đã
làm cho hai má Lan tự nhiên
bỗng ửng đỏ. Lan bén lèn nhìn
lên nhà lớn như sợ có người
đứng rình thấy.

Thấy Lan không đáp, Ngọc
quay vào nhà hỏi tiếp :

— Chị có nghe rõ không ? Thứ
hoa Ngọc . . . .

Nói dến đây thi Ngọc bỗng
ngập ngừng run sợ như người
bị thôi miên. Ngọc đã nhìn thấy
cặp mắt dãy lệ của Lan nhìn ra
Ngọc, dịu dàng và cảm động quá
Quả tim Ngọc dập mạnh.

Ngọc đến bên bờ tre lấy áo
mặc nhanh vào rồi lững thững
di ra vườn, vơ vần nhìn mấy đợt
cau phồng thẳng lên trời như
những ngọn giáo. Ngọc nhận
thấy lòng mình lúc ấy bấn khoăn
và bối rối quá. Chính Ngọc cũng
không biết tại sao. Ngọc muốn
di rẽ xuống phía sông nhưng
đường phía ấy hẹp quá và có
những cành cây ngăn bước lại.
Ngọc đưa tay vén lấy một cành
định kéo ra để dì nhưng không
biết nghĩ sao Ngọc lại thản thờ
đứng một bên cây, cúi đầu nhìn
xuống đất. Toàn người Ngọc lúc
ấy nóng bừng như lên cơn sốt.
Nhưng Ngọc bỗng giật mình lúc
nhận thấy trên má mình hơi
ướt. Ngọc không dám đưa tay
lau vì Ngọc chỉ sợ bịt dò là
những hạt lệ của mình. Nhưng
lúc ngang đầu nhìn lên cây thi
Ngọc lại rùng mình tái cả mặt.
Ngọc không thể tự đổi mình
nữa. Ngọc đã ôm mặt nức nở
khóc. Vô tình Ngọc đã đứng tựa
bên cây . . . . Ngọc Lan.

Thanh Tịnh

Une silhouette élégante
s'acquiert
chez

VAN PHUC tailleur
Diplômé de coupe à Paris
avec Félicitation du jury
70c, Rue Jules Ferry Hanoi

Arrivage :

WEIBACH, VORMUS, GOLDAR TREC CATS.

Mua AO LEN

Các ngài muốn khỏi mua nhầm
len gai hay len pha sợi, chỉ đến
hiệu dệt **CỰ CHUNG** là nhà có đủ
tin nhiệm. Hiện nay đang chưng
bày các áo kiểu mới năm nay.

CỰ - CHUNG

100, Ru du Coton, Hanoi

NẮNG TRONG VƯỜN

TRUYỆN NGẮN của THẠCH-LAM

TÔI trở dậy ra tựa cửa phòng, thấy Hậu đứng bên cái bờ ngoài sân, đang với gáo mực nước rửa tay. Người cô nồi lên trên nền lá xanh như một bông hoa trong sáng sớm. Tà áo trắng của Hậu theo chiều gió bay phất phới, và tắt cả ánh nắng, lá cây, bóng mát cũng hình như đang tung bừng rộn múa chung quanh người thiếu nữ troi tắn ấy. Một lát, tiếng nước rì rì lanh lanh trên hòn đá nhẵn, rồi từng giọt qua cái nứa che, thành thóe rơi vào bè. Hậu rửa mãi hai bàn tay xinh xắn, ngắm nghia mãi các ngón tay hồng hào. Rồi tôi thấy cô nghiêng mình trên mặt bè, soi bóng mình dưới nước, tay đưa lên sờ lại mái tóc. Khi ngưng lên, vô tình nhìn thấy tôi, Hậu e thẹn vội vàng di lẩn vào trong vườn.

Từ hôm ấy, lúc nào tôi cũng cảm thấy bóng dáng Hậu quanh mình. Những sách vở tôi xem đều được xếp rất có thứ tự, những bút mực trên bàn cất rất ngăn nắp, cho đến cả quần áo

của tôi cũng được tay Hậu chải chuốt rất sạch sẽ. Tôi đoán cô ta muốn biết về tôi lắm; những sách viết cũ của tôi nhiều lần thấy mở tung, và một đôi khi, một mùi thơm thoang thoảng đưa ra, như có một bàn tay ướp nước hoa đã lẩn giở đến.

Nhiều bàn di trong vườn, tôi bỗng thấy Hậu, như đột nhiên gặp tôi. Cô e lệ nép vào bên nhường lối cho tôi, hay nở một nụ cười trên đôi môi thắm. Có khi đứng trên đồi, tôi thấy cô đi men bờ cỏ, tìm kiếm những bông hoa đồng, dè làm một bó hoa mộc mạc hương vị như cảnh quê, mà lát nữa tôi chắc sẽ thấy cầm trong bình trên bàn học.

Dần dần, tôi quen nói chuyện với Hậu. Khi gặp hai chị em hái chè trong vườn, tôi dừng lại hỏi một hai câu, dè thấy đôi má nàng hồng lên trong khoảnh lá xanh, và đôi mắt tim của nàng long lanh sáng. Tôi nhận thấy cô thơ ngây như bông hoa cỏ, tinh hồn giản dị như các người quê. Cô giờ hết các áo đẹp ra mặc, những áo kiểu mới sáng màu và

(Tiếp theo)

tha thuорт, làm nỗi vẻ đều đặn của thân hình; mái tóc cô lúc nào cũng chải chuốt rất mượt, anh ánh như tơ. Cô muốn làm vừa lòng tôi biết bao nhiêu! cô giáng buộc chung quanh tôi một vè mến yêu uyên chuyền, một ý thân thiết đậm đà. Còn tôi, tôi cũng thấy vui vẻ mỗi khi đến gần cô.

Chúng tôi trở nên thân mật như một đôi bạn quen. Những cuộc di chơi của tôi đều có cô ở bên cạnh. Cô di sát vào tôi, có khi tư lự như nghĩ ngợi một sự gì, có khi náo nức như một đứa trẻ. Những khi len lỏi qua các vườn chè, nương sẵn, tôi gio tay đỡ cô bước qua một bục đá hay một bụi cây; cô nắm chặt lấy tay tôi, dựa người lên vai tôi, sung sướng và tin cần.

Hậu bây giờ đã khác hẳn cô thiếu nữ rụt rè và e lệ ngày tôi mới đến. Hậu đã trở nên một cô gái làm dáng, mơ màng và buồn rầu, đầy cái sức mạnh của tuổi trẻ.

trưởng. Nghe tôi nói, cô yên lặng, mơ màng, rồi vùng nắm chặt lấy tay tôi, ròn hỏi:

— Anh, em có xinh đẹp như các cô ấy không? Em có trang điểm khéo hơn không?

Tôi chán thật đáp:

— Có, Hậu đẹp hơn nhiều, các cô ấy không sánh kịp.

Hậu lắc đầu, nhìn tôi bảo:

— Sang năm em cũng lên tinh học với các cô đó. Rồi anh xem, em sẽ đẹp thế nào.

Hậu lại ngồi sát bên, tôi nghe thấy hơi thở của cô ròn rạp. Buổi sớm, cô mặc cái áo lụa mảnh màu đỏ, càng tươi bén nước da trắng nuốt của Hậu. Tôi đoán thấy cái thân hình mềm mại, hai cánh tay chắc rắn, đôi vú nhỏ và tròn. Người Hậu như thoảng rá một thứ hương thơm ngọt và say sưa.

Những buổi trưa, tôi rủ Hậu ra bờ sông Cong. Chúng tôi bỏ giày ngồi trên cỏ ẩm, dưới bóng mát của một cây trám cành lá um tùm. Trước mặt chúng tôi, giày dồi xanh tím lóe trong ánh nắng, trời xanh thẳm và sáng như tấm gương. Một vài đám mây trắng thong thả di trên đỉnh dồi. Chúng tôi nghe ngóng cái yên lặng của buổi trưa, theo giọng nước chói ánh nắng di xa. Thỉnh thoảng, một bóng cá nòi trong cảnh lau sậy, lờ dờ lên gần mặt nước như nhìn trộm hai chúng tôi, rồi lại vùng quẩy đuôi chim múa.

Hậu sung sướng đùa nghịch như một đứa trẻ con. Cô ngồi trên bờ, bỏ thông hai chân xuống khuỷu nước. Nước mát và trong, da chân Hậu trắng xanh bén lá cỏ. Rồi chúng tôi tìm một cây si

MỘT QUYỀN SÁCH RẤT CÓ ÍCH CHO :

Các nam nữ học sinh, người buôn bán và đi làm
■ Muốn học cho giỏi tiếng Pháp ■

HỌC TIẾNG PHÁP

(Pour apprendre le Français)

của

PHẠM - ĐÌNH - HIỀN

như một đứa trẻ con. Cô ngồi

trên bờ, bỏ thông hai chân xuống

khuỷu nước. Nước mát và trong,

da chân Hậu trắng xanh bén lá

cỏ. Rồi chúng tôi tìm một cây si

TRƯỜNG - ANH - TỰ

Do hiệu sách BẮC-HÀ 55, rue de la Citadelle, Hanoi xuất bản, ra từng tập một, gồm có bốn phần :

a) Những câu thường dùng để nói chuyện; — b) Những tiếng và câu thường dùng trong tiếng Pháp dịch ra tiếng Nam;

c) Những câu thường dùng trong tiếng Nam dịch ra tiếng Pháp; — d) Những điều cần biết để viết và nói tiếng Pháp cho đúng

GIÁ 0\$10

ven bờ, trèo lên cành là trên mặt sông, chum đầu vào nhau nhìn bóng chúng tôi cùng in xuống nước với trời xanh. Có khi Hậu và tôi cùng ngả mình dưới bóng cây, nằm thiêm thiếp trong cái nắng của buổi trưa. Một con chim khẽ hót trong bụi, tiếng ríu rít như vương vào cảnh lá, đánh thức chúng tôi dậy.

Hậu chiếm đoạt hết cả ý nghĩ của tôi. Mỗi khi tôi không muốn nhìn trời mây, cảnh vật, tôi lại trở lại với nàng. Chúng tôi mang sách ra cùng ngồi đọc ở ngoài vườn, tôi giảng cho Hậu nghe những truyện đẹp đẽ trong sách và thỉnh thoảng tôi thấy nàng có vẻ mơ màng.

Một buổi sáng, chúng tôi đi sâu vào mãi nương chè bên sườn dốc. Hòn ấy tôi kèn nốt cho Hậu một câu chuyện nàng vẫn thích. Bỗng tôi dừng lại, vì có cảm giác Hậu không nghe tôi nữa. Cô nhìn tôi, yên lặng, đôi môi hơi hé nở trên hàm răng trắng, hai mắt nhung tím ướt long lanh. Tôi bỏ quyền sách xuống, nhìn lại Hậu, tự nhiên hồi hộp, yêu mến trong lòng. Hậu đưa tay nắm lấy tay tôi, lần lên vai rồi kéo tôi lại gần mình. Mái tóc chúng tôi vướng vào nhau, tôi thấy trước mỗi tôi cái miệng xinh thắm của Hậu. Chúng tôi lặng lẽ ôm lấy nhau, say sưa trong cái hôn đầu tiên đầm duối của linh hồn.

Hồi lâu, Hậu buông tôi ra, thân nàng hẫy còn rung động trên cánh tay tôi. Chúng tôi nhìn chung quanh: cây cối bao bọc như một hàng rào xanh kín đáo; chỉ có hai chúng tôi, như xa lánh hẳn cuộc đời, xa lánh hẳn mọi người. Chúng tôi lại quên cảnh vật trong say sưa, trong cái đầm thắm của tình yêu tuổi trẻ.

Càng ngày Hậu càng đẹp thêm ra. Tình yêu dễ lại phảng phát trên khuôn mặt nàng một vẻ sung sướng hồn nhiên. Mắt Hậu sáng

hở lên, dáng diệu uyên chuyển thêm: nét môi của Hậu rõ rệt, thâm như một vết thương, và lúc nào cũng như sẵn sàng để hé nở đợi chờ cái hôn ân ái. Hậu thành diêm đạm, bắn khoán hơn trước, với những lúc bồng bột, nhưng lúc tin yêu. Tôi cũng bắt đầu yêu Hậu; tình yêu của nàng vừa làm tôi say sưa, vừa làm tôi kỳ dị, như một người đầu tiên bước vào một mảnh vườn đầy hoa cỏ lạ. Những cái hôn tha thiết và vụng về của Hậu có một hương vị mới mà tôi chưa từng được hưởng, hương vị đượm ngát của một bông hoa đại. Vì Hậu, tuy đã đi học ở trường tỉnh, hãy vẫn còn ngày thơ; nhưng nàng không chất phác như một cô gái quê, không mộc

làng. Vì phía trên, cả ông bà Ba với cô em gái cũng đi. Chúng tôi xuống một chiếc thuyền nan ông Ba đã thuê sẵn, ngược giòng sông Cong đi lên giữa hai dãy dừa trùng điệp. Mặt trời chiếu rực rỡ giải sóng, một buổi chiều êm ả và bao la. Giờ khắc thật rất hợp cho những lời tình tự, nhưng trong đám người, tôi và Hậu chỉ ngồi lặng, thỉnh thoảng nhìn nhau. Chúng tôi không nói, nhưng hai quả tim cùng hồi hộp, nồng muộn được xách bọn người kia, khao khát những câu thỏ thẻ bên tai, những cái nâng niu âu yếm. Suốt buổi tối, Hậu đầm đạm như chờ đợi, không để ý đến một cuộc vui gì. Một sự may bất ngờ làm cho chúng tôi sững sờ: ông bà Ba

trắng bắt đầu lên, một mặt trăng vàng đỏ, như một cái nia, từ từ nhô lên sau dặng thông ở trên dãi. Tôi đỡ Hậu xuống thuyền, rồi chúng tôi cởi giầy, để mặc thuyền theo giòng chài đi. Trên mặt sông, một cơn gió mát hiu hiu thổi, tiếng sóng róc rách vỗ vào mạn thuyền như một thứ nhạc vui. Phong cảnh lúc ấy thật là tuyệt đẹp; hai bên bờ sông, ruộng mạ non phớt theo chiều gió, nương chè săn thẳm ở ven dãi, mờ dần với dãy xa sau một làn sương nhẹ.

Vừa xuống thuyền, Hậu đã ôm quàng lấy vai tôi, kèn đầu vào má tôi, ngập ngừng nói những lời âu ái. Tôi thấy tấm thân trê và dẻo dang của Hậu quấn lấy tôi như một giây leo, trên ngực tôi cái rắn chắc của đôi vú nàng. Chúng tôi hòa hơi thở với nhau, tóc nàng bồng buồng sõa trên người tôi, thoảng một thứ hương ngát dịu và đầm ấm.

Khi tiếng trống hội làng Vi đã nghe không rõ, Hậu ngồi dậy ở đầu thuyền, một tay dùng xuống sông. Nàng nghịch tung những hạt nước long lanh sáng như hạt ngọc. Trời đã hết mây, quang đãng một vùng rộng. Mặt trăng tròn nhô lại và trong hơn, vằng vặc trên cảnh dãi.

Hậu bỗng nhiên cất tiếng hát khe khẽ, những câu hát phong tình ở nhà quê mà lần đầu nàng hiểu cái thi vị, bởi vì ca ngợi cái tình đang réo rắt trong lòng nàng. Hậu có giọng hát hay, tiếng nàng ngân dài trên mặt sông theo dập sóng. Rồi khi nàng ngừng lại, cả cái yên lặng của quang không bao bọc lấy chúng tôi như nghe ngóng. Một tiếng vạc di ản đệm buồng lạnh lanh ở đầu dãi.

Hậu tựa vào tôi trên mui thuyền, không nói gì. Con thuyền cứ từ từ theo giòng nước trôi đi.

(Ký sau đăng hết)

Thạch-Lam

mặc như những người quanh nàng. Tôi thấy trong Hậu những của quý vô ngăn của một tâm hồn vira trong sạch vừa mê mải.

Một buổi chiều hôm rằm, chúng tôi đi xem hội bắt cá ở

và cô em được người anh họ giữ lại xem hội đèn, riêng chỉ có Hậu được phép về coi nhà. Tôi cũng tìm cơ thoát thác xin về.

Thế là chỉ có hai chúng tôi xuống thuyền. Bấy giờ trời đã tối,

PÉTROMAX RAPID

Mới phát minh tại bên ĐỨC

PÉTROMAX - RAPID N° 827 - 828 - 829

SÔNG BẰNG DẦU LÚA

Không cần phải dùng alcohol mà sống như mấy kiều đèn xưa. Cách đốt rất mau chóng và lặng, mỗi lần đốt, đã có sẵn đồng hồ, coi theo số má bên cho téi đứng chữ, khi bơm sống, mở khóa với ống hơi, chích cây que và chờ sít hơi là ngọn lửa bắt sống lên một cách rất mạnh, không đây một phút đồng hồ là đã có đủ sức nóng, lúc thì mở khóa đèn là tự nhiên ngọn lửa đèn manchon bắt cháy sáng ngay. Chỉ trong một phút đồng hồ là đốt súng cày đèn một cách mau lẹ, không sợ chực tắt khép khít điều gì cả. Thật là một kiều đèn vô cùng tiện lợi, chẳng cần thời gian sánh kịp, PÉTROMAX RAPID là một kiều đèn rất lịch sự chắc chắn, máy móc đơn sơ, giản dị, không hao dầu, chia ánh sáng mờ giò, ai sài rồi cũng đều khen ngợi và cũng. Bên PÉTROMAX RAPID có bảo hiểm luôn luô.

Đại lý độc quyền xã Hồng-Dương :

Chuyên mua bán đồ kiều manchon và đồ phụ tùng các hiệu đèn, v.v.
N° 29 Bd Tông Đốc Phượng CIHOLON. Cochinchine

Etablissements DAI-ICHI

PÉTROMAX RAPID

N° 827 — 900 Bougies,
1 lít dầu đốt đặng 18 giờ

N° 828 — 800 Bougies,
1 lít dầu đốt đặng 12 giờ

N° 829 — 600 Bougies,
1 lít dầu đốt đặng 10 giờ

THOAT LY

TRUYỆN DÀI của KHAI-HƯNG

(Tiếp theo)

VI
HỒNG đến nơi thì
 lớp học chưa tan.
 Nàng vừa trả tiền
 xe vừa chau mày
 lầm bầm nói một
 mình :

— Cái đồng hồ của anh Cần
 nhanh đến nứa giờ !

Những xe nhả, cái sơn vàng,
 cái sơn đen đứng sát liền nhau
 thành một hàng dài, càng đặt
 ghênh lên hè. Thỉnh thoảng mới
 xen lẩn vào một cái xe hàng xóm
 xech, cù kỵ, mui bạc phêch, hay
 rách to như cái tã bần.

Có anh phu kéo ngồi khèn
 trong xe, phì phèo hút điếu thuốc
 lá rẽ tiền vừa mua nơi hàng nước
 bầy bán ở hành lang, lối đưa
 vào các lớp. Có anh khoác áo rơi
 xe lên vai cho được ấm, ngồi co
 ro chờ đợi. Một bọn sáu anh
 quây quần nói chuyện phiếm :
 luôn luôn thốt ra những lời tục
 tĩu, và kể tiếp liên những dịp
 cười ngày ngô.

Thấy Hồng đến, họ tò mò
 ngưng lên nhìn. Một người lại
 gần hỏi :

— Thưa cô mấy giờ rồi à ?

Hồng trù trừ đáp :
 — Có lẽ gần mươi một giờ. Tôi
 cũng không có đồng hồ.

Rồi nàng rảo bước đi vào trong
 hành lang. Bên cạnh đó, tiếng
 một ông giáo oang oang giảng
 bài tập đọc vụt nhắc Hồng, trong
 một giây, nhớ lại cả cái thời kỳ
 sung sướng theo học ở trường.
 Nàng đứng lắng tai nghe : ông
 giáo dương giảng nghĩa một
 dien tích trong một bài ngũ
 ngôn La Fontaine. Và ông pha
 trò có duyên quá khiến cả lớp
 phá lén cười tưng trộn.

Hồng rét run lên vì gió lùa.
 Lúc ra đi, nàng vội vàng
 không kịp mặc áo len dan.
 Nàng vẫn tưởng đến chậm quá,
 không ngờ lại sớm quá. Nghĩ
 lần thẩn, nàng toan quay về
 trước, không dừng đợi Nga nữa
 vì nàng bỗng cảm thấy cái cù
 chỉ của mình không được tự
 nhiên.

Buổi sáng nghe câu chuyện
 hay hay của gia-dinh ông giáo
 Lương, nàng sung sướng tự phụ
 được đóng một vai chính trong
 chuyện ấy, trong chuyện cảm
 động ấy. Một nụ cười nở trên

môi nàng. Nàng không ngờ ở đời
 lại có chuyện yêu nhau như thế !
 Hai anh em, hai người đàn ông
 yêu nhau kháng khít quá tình
 nhân. Yêu đến ghen được với
 người thiếu nữ anh yêu. Yêu
 đến dứt bỏ được người yêu trong
 mộng. Tình anh em sâu xa đến
 thế ư ?

Tự nhiên nàng thấy Lương
 không làm thường nữa, Lương
 mà nàng vẫn ghét cay ghét độc
 vì bộ mặt xấu xí, nhất là vì cái
 tình si ngốc của chàng. Trước
 khi về Ninh-giang, nàng muốn
 gặp mặt người ấy một lần cuối
 cùng, nói với người ấy một vài
 câu dịu dàng để chuộc lại cái
 tội đã khinh người ấy trong bao
 lâu nay. Nàng nghĩ thầm : « Ở
 đời không nên khinh ai ». Nhớ
 tới di ghê, nàng mềm cười chua
 chát, sửa đổi lại ý nghĩ : « không
 nên khinh ai nếu mình chưa hiểu
 rõ người ta ».

Chỉ vì thế mà nàng không ra
 ga sáng hôm nay. Chỉ vì thế mà
 bây giờ nàng đến trường để đón
 Nga. Nhưng tới phút này, nàng
 lại lo ngại, lo ngại vơ vắn không
 nguyên nhân : nàng cảm thấy lờ
 mờ rằng hình như nàng không
 được đoán chính. Và nàng toan
 quay về ngay...

Bỗng Hồng giật mình : mấy
 tiếng chuông lanh lảnh thét lên.
 Tiếp liền tiếng cười nói ồn ào
 của học trò. Rồi ở các lớp bên
 hành lang, một bọn trò nhỏ ủa
 ra... Thấy Hồng, họ ngày người
 tò mò nhìn, hay nói lớn với

nhaу những ý nghĩ của họ :

— Chúng mày ạ, dẽ vợ ông
 giáo Hy đấy !

— Vậy ! Vợ ông giáo Hy tao
 còn là gì. Già hơn.

— Hay « elle » đến xin vào học
 ban tú tài ?

— Mày thử hỏi « elle » xem.
 Một cậu ghé tai bạn thì thầm
 một câu, tức thì có tiếng reo lên :

— Ủ phải đấy, dẽ thường vợ
 ông giáo Lương.
 Và cả bọn cười phá lên, khiến
 Hồng xấu hổ đỏ bừng mặt.

— Im ! vô phép thế à ?
 Một ông giáo quát mắng học
 trò, rồi lại gần chồ Hồng, cúi
 đầu chào :

— Thưa... thưa cô, cô hỏi ai ?

Hồng chào lại, đáp :

— Thưa ông, tôi đón chị Nga.

— À cô Nga, cô Nga dạy pre-
 mière année ở trên gác. Kia, cô
 ấy đã xuống đó.

Rồi ông giáo ngả đầu chào
 một lần nữa, từ biệt Hồng.

— Chị Nga !
 Hồng cất tiếng gọi. Nga ngạc
 nhiên quanh, vì mới ở chỗ
 sáng đi vào lối hành lang hơi
 tối, nàng không trông rõ ai.
 Hồng vội chạy lại, cầm lấy tay
 bạn :

— Tôi đến đón chị đây.
 Nga cười :

— Cám ơn chị. Chị làm tôi lại

nhớ thời còn bé học trường hàng

Cót, ngày hai ba lần me tôi cho

vú già đến cửa trường đón tôi.

Rồi vú già với tôi đi bộ về nhà.

Hồng cũng cười :

Mlle Quy, Tốt - nghiệp Khoa-học Điểm-Trang tại Paris, trong nom vê
 massage, manucure, maquillage, giúp các bạn rất vừa ý.

SỬA RĂNG ĐẸP, VÚ NỞ

Da trắng mịn tươi đẹp mãi 2p, 3p. một hộp.

Tóc dài, ruộm tóc den, hong và bạch-kim, tóc rụng, rụng lỏng, gãy, lỏng mi dài cong, chứng cá (khỏi nhán, không còn vết thâm, không phát lai), nốt sần nơi mắt, đèn giá 1p. 2p. 3p. một hộp. Tóc mọc, giảm má, tản nhang sạch hẳn, seo, lỏng mày mọc thêm, vết son trầm đen, gãy, béo, nở vú (tròn đẹp mãi) đèn giá 2p, 3p, một hộp. Nốt ruồi, hớt cằm, răng trắng, nở da 0p50, 1p, một hộp. Trí da rắn, nước nhỏ mắt đẹp sáng, đều giá 1p, 2p, một hộp. Thuốc trẻ đẹp lại tươi xanh tóc 2p, 3p, một hộp. Mẫu phấn, mẫu da lụa dùm rất hợp. Díp, dao, kéo, Massosein 18p. mặt nạ cao-su, đồ uốn tóc giá 1p80, 2p80, 26p00, máy uốn lồng mi 0p90. Rất dà dò sửa sẹo.

MỸ VIỆN AMY — 26, Phố hàng Than, Hanoi

— Vậy ta đi bộ về nhé ?
— Trời ơi ! đi bộ từ đây về chợ
Hôm !

— Sao không được ?

Ai hỏi ở sau lưng :

— Vậy hôm nay chị không đi
xe điện ?

Hồng ngước nhìn và nhận ngay
được Lương, liền mỉm cười gật
chào. Lương kính cẩn ngả đầu
chào lại, hai má ửng hồng vì
sung sướng. Nga quay lại bảo
Lương :

— Nếu chúng tôi đi bộ về thì
anh Lương đi « hộ giá » nhé ?

— Xin vâng. Hầu hạnh cho
tôi lầm lầm.

— Vậy đi.

Hồng ngập ngừng hỏi :

— Đi bộ thực à ?

— Lại chả thực !

Ba người đi ra đường. Mấy anh
học trò lóia liếc nhia Lương rồi
khúc khích cười thi thăm nói
chuyện. Lương đe hết cả tinh
thần vào Hồng. Ngoài Hồng ra,
chàng không trông thấy gì nữa.
Nhưng Hồng thường nhận thấy
sự chế nhạo của bọn học trò, và
nàng nghĩ ngay đến những giờ dài
dắng dẳng của Lương trong một
lớp học ồn ào, mít trát tự, giữa
một đám học trò hỗn xray, tàn
ác. Nàng ngước nhìn Lương,
thương hại : hai cặp mắt gặp
nhau, mít luông điện cảm tình
làm rung động đôi mi mít Hồng.

— Sao chị lại đi về phía ấy ?

Nghe Lương hỏi, Nga cười đáp :

— Tôi cứ quen đường ra chỗ
chợ xe điện. Vậy đi bộ thực nhé ?

— Bây giờ đến lượt chị hỏi.
Bạn này thì chị... Hồng.

Hồng ngập ngừng hỏi Nga :

— Đi bộ... có tiệu không nhỉ ?

Hồng quan ở tinh nhô không
bao giờ thấy cái cảnh nam nữ đi
song song ở ngoài phố nên có
chiều bén lén.

Chừng Nga cũng hiểu thế, nên
bảo bạn :

— Ở Hà thành người ta không
đi nghị nhô nhẹi như ở Ninh
giang nhà chị đâu mà sợ.

Hồng ngượng với Lương, chưa
thẹn, cãi lại :

— Ô hay, tôi có sý gì đâu

Hay nói cho đúng, tôi chỉ sợ đi
bộ về muộn làm anh phán chị
phản phải chờ cơm.

— Chà ! đe anh chị ấy chờ,
đôi ăn càng noon.

Tới hồ Hoàn kiếm, thấy hai
thiếu nữ đi chậm lại, Lương
hỏi :

— Hai chị mỏi chân rồi ?

Hồng lắc đầu :

— Chưa. Nhưng đi thông thả
đè ngắm hồ.

Nga cười :

— Có chị ở nhà quê ra Hà thành
thì thích ngắm cảnh hồ Hoàn
kiếm, chứ đối với chúng tôi, thì
cảnh ấy đã trở nên tầm thường
quá rồi.

Lương cãi :

— Thưa chị, không có lý nào
thể. Hồ Hoàn kiếm của chúng ta
biến hóa trăm hình vạn trạng,
mỗi lúc đẹp một khác, không
bao giờ ngắm chán mắt được.

Nga cười ngắt lời :

— Cả đêm hôm hội Chinh
trung, thành phố tráng đèn đèn
Ngọc son và thả con rồng giấy
ngờ ngår xuồng nước ?

Hồng tấm tắc
khen :

— Hồ Hoàn
kiếm đẹp thực !

— Vâng, thưa
chị, thực là một
viên kim cương
nạm trong khối
ngọc thủy.

Nga lại cười :

— Thisi không !
Rồi bảo Hồng :

— Xin giới thiệu
chị nhà thi sĩ
Ba X...
thường gửi
tác phẩm
đăng trên các
tuần báo.

Hồng vui vẻ
hỏi :

— Sao lạ i
Ba X... ?

— Vì anh
Lương ký tên
trois X (XXX).

Lương nhún
minh :

— Lúc nhàn
rồi làm thơ chơi
cho đỡ buồn,
chứ thi sĩ thi siếc
gi !

— Anh cũng có khi buồn kia
à... Chiều nay, thứ năm nhàn
rồi, hẳn anh làm thơ cho đỡ
buồn.

— Chiều nay thì tôi không

nhản rồi, vì tôi đã nhận lời đến
đánh tòm dâng nhà ông Phi

Nga cười vui vẻ. Lương hiểu ý
nghĩa cái cười ấy nên cũng cười
theo. Những cuộc tòm dâng một
hai đồng ở nhà ông giám đốc
buổi trưa hôm thứ năm và chủ
nhặt đã thành một thói quen
trong đám giáo sư trường Đông
kinh. Và cái vể mặt nhanh nhẹn
những cử chỉ ngôn ngữ hồn nhiên
và xõ xang của bà dốc chẳng ai
còn lạ ! Buổi dạy học sáng thứ
năm, anh em thường hỏi nhau :

« Hôm nay Phi có mời anh
đến đánh tòm không ? »

Rồi họ mỉm cười, cái mỉm cười
rất nhiều ý nghĩa ?

— Ông thích đánh tòm lắm ?

Lương đang cười, ngừng bất
đè đáp lại Hồng :

— Không, tôi có thích tòm
dâu ! Nhưng nề ông Phi quá, nên
thỉnh thoảng cũng phải nhận lời
đến đánh.

— Tưởng không thì trưa nay
dưa chúng tôi đi xem phòng triển
lâm của anh Gia. Chị Hồng
chắc chưa đến phòng triển lâm,
nhỉ ?

— Chưa.

Lương vội đáp :

— Vậy tôi xin đi với hai chị,
tôi cũng chưa xem.

Hồng mỉm cười :

— Nhưng ông đã nhận lời đến
đánh tòm.

— Không sao ạ, tôi lại xin
kiểu nhé.

Chàng ngả đầu chào hai thiếu
nữ :

— Xin tạm biệt, đúng hai giờ
tôi lại tìm hai chị.

Rồi không chờ hai người chào
lại, hay nói một câu trả lời.

Hồng thì thăm bảo Nga :

— Anh ấy không sợ em giận à ?
Nga pha lên cười khanh khách.

(Còn nữa)

Khái-Hưng

Coiffure TRAC

86, Rue du Chanvre, Hanoi

Giá đặc biệt 0\$15

Lần thứ nhất xix ta có kiểu
Chemisette đẹp :

CHEMISETTE

ESTIVALE
Le Tricot de 1938 !

Các nhà buôn nên hỏi ngay
tại nhà chế tạo :

Manufacture CỤ GIOANH

68-70, Rue des Éventails, Hanoi

Maison fondée en 1910

Gió đưa cắn trúc la-dà
Những nhà lịch sự ai là chả treo

Là thứ mành trúc tân thời, có đủ kiểu như:
sơn thủy, lâu đài, các lối chữ triện ; có thứ
mành riêng mừng đám khao, đám cưới rất
lịch sự. Các mùi thuốc nấu kỹ rất đẹp,
ngâm vào essence hay nước sôi không phai
tróc như thứ mành sơn, sâu bằng giấy thép
không đứt. Giá 2p50 một thước vuông, ở xa
lấy catalogue xin gửi tem 0p05, và khi đặt
mành giá cho 1/3 tiền trước.

Thư và mandat gửi cho :

Monsieur TRẦN-KIM-DÍNH

Els Artistore Rue Sergent Larrivé
Voie 233, Nos 93, 95, 97, et 99 — HANOI

NGÀY MỚI

TRUYỀN DÀI của THẠCH-LAM

(Tiếp theo và kết)

MỘT lát, chàng nghe thấy ở dưới nhà đưa lên tiếng cười nói vui vẻ của ba chị em, tiếng trong sáng của Lan lẵn với tiếng nói dịu dàng và hòa nhã của Trinh. Trường nghĩ rằng trong ba người, Trinh là người sung sướng hơn cả, và chàng thấy cái cảm giác ấm cúng là trong lúc này, Trinh hẳn cũng đang nghĩ đến chàng. Trường tự nhiên mỉm cười một mình rồi đứng dậy đến bên tủ giờ mấy quyển sách cũ. Đó là những sách học của chàng ngày xưa. Thấy những nét gạch và những chữ biên của mình trên các trang giấy, Trường tưởng nhớ lại cả quãng đời học hành chăm chỉ. Trường nghĩ lại đến những cái ước vọng của chàng lúc bấy giờ, và nhận ra sao trẻ con thế; chàng hồi áy chỉ có một sự mơ ước, là thi đỗ

dè ra đi làm kiếm tiền. Có lẽ cái nghèo nàn ám ảnh nhà chàng và chung quanh Trường khi bà phán còn buôn bán ở An-lâm, đã làm cho chàng chỉ tha thiết có điều ấy. Thi đỗ là cái cách độc nhất của những nhà nghèo dè bước lên một địa vị khá giả hơn. Nhưng bây giờ Trường mới rõ cái nhỏ mọn của điều mong ước ấy. Cuộc đời đã cho chàng bao nhiêu bài học hay. Trường không bắn khoan vì cái cảnh nghèo của mình nữa; chàng không ganh ghét với những người sang trọng, giàu có hơn chàng — Trường nghĩ đến Quang, đến người bạn học cũ ở nhà quê — và tự thấy mình giàu hơn họ nhiều, giàu những tình tinh tốt đẹp, những ý nghĩ dâm thầm mà những người chỉ biết đến mình không bao giờ có được. Chàng tự kiêu dã mang trong tâm hồn những của quý thanh cao và phong phú.

— Anh Trường, mời anh bỏ sách dè ăn cơm thôi.

Tiếng Lan gọi làm Trường dừng nghĩ. Chàng cúi nhìn trong sách một lần cuối cùng nữa, rồi từ từ gấp lại, cùng một lúc gấp trong trí nhớ một trang sách của đời mình. Trường có cái cảm giác những ngày cũ, những ngày chàng bắn khoan, khó chịu đã qua như một giấc mộng, chỉ còn một chút mơ màng ân hận còn rớt lại. Một cuộc đời mới đang chờ đợi dè đón chàng.

Mâm cơm bưng lên dè trên bàn. Dung và Trinh, mà hãy còn hồng hào vì gần lứa, tóc hãy còn vương bụi tro, tranh nhau sửa soạn dưa bát. Còn Lan thì tươi tinh vui vẻ như một con chim con, nàng nhìn Trường một cách tự đắc, như dè khoe với anh một món ăn ngon chính tay nàng đã làm.

Trinh đưa mắt về phía Trường.

rồi hỏi chí:

— Đợi anh Xuân về rồi mời ăn một thề chứ?

Dung nhìn bà Nhi và mẹ, đáp:
— Thôi, mời me với bà cứ ăn trước. Nhà tôi về ăn sau cũng được.

Trường toan nói thi cửa sổ mở Xuân ở ngoài bước vào, có vẻ ngạc nhiên khi trông thấy nụ cười người. Trường đến gần anh, khẽ hỏi:

— Anh về muộn thế?

Hai anh em bắt tay nhau thật chặt, hình như trong cái nắm tay trao đổi bao nhiêu ý nghĩ. Trường thấy anh vẫn như trước, không có vẻ gì thay đổi. Chàng hơi lấy làm lạ, vì chính chàng đã thấy trong tâm hồn mình thay đổi nhiều. Trường muốn tỏ cho anh biết cái vui thẩm thía trong lòng mình, nhưng chàng chỉ biết nhìn anh một cách thân yêu, lặng không biết nói gì.

Bữa cơm hôm ấy thật là vui vẻ. Mọi người quây quần chung quanh bàn; ánh sáng buổi trưa lấp lánh ngoài khe cửa, làm cho thời khắc thêm rực rỡ. Bà phán cầm dưa, ăn cần mời khách, rồi nhìn các con, nói:

— Hôm nay thật là cả nhà đông đủ.

Trinh ấm con trên tay, ngồi tựa lưng vào thành ghế. Nàng ăn thong thả, thỉnh thoảng lại nhìn chồng. Một sự điều hòa sung sướng, không biết tại đâu, bao bọc lấy mọi người.

Tiếng cười nói luôn luôn vui vẻ, mỗi người đều thấy vừa tươi tắn trong lòng, vừa có ý muốn làm vui lòng người khác. Trường tưởng như có ánh nắng soi ấm vào gia đình, làm rung động những giây tơ au yếm.

Mấy ngày sau, hai vợ chồng

PHUC-LÓI

AVENUE PAUL DOUMER, HAIPHONG

Articles de Nouveauté
Chapellerie, Parfumerie
Lunetterie — Cravates
Chapeaux Feutres

SACS

POUR DAMES & DEMOISELLES

Mời các bà, các cô lại xem những mẫu

Manteau năm 1938

Tại hiệu may Y phục phụ nữ tân thời

LEMUR

N° 16, Rue Lê - Lợi

(Giốc cây Thị Hàng Kèn, Hanoi)

Trường cùng với bà Nhi trở về An-lâm. Trường với Trinh lúc xưa soạn ra đi, sung sướng như hai đứa trẻ có sự vui mừng. Vợ bảo chồng :

— Em đã anh biết cây mộc dã nở hoa chưa nào?

Trường giã vờ nghĩ ngợi lâu, rồi cười đáp :

— Có nụ rồi, nhưng mà còn đợi em về mới nở.

Bà Nhi tưởng hai con thật thả, nói chen vào :

— Năm nay rét muộn, dễ thường hoa nở rồi. Lúc me lên dây, cây dã có mầm non rồi thi phải.

Nghé mẹ nói, hai vợ chồng đưa mắt nhìn nhau. Trường và Trinh cùng biết rằng trong lòng hai người, hoa dã nở rồi, mà cái hương thơm kín đáo còn ướp mãi trong tâm can. Họ mang cả một mùa xuân mới mẻ trong lòng, một mùa xuân tươi dãy những hoa thơm. Trời tuy rét, nhưng trong gió lạnh, hai người đã trưởng thấy cái dầm ấm của những ngày êm ả.

Khi tàu sắp chạy, Trường chợt thấy một đôi vợ chồng với một đứa con cùng hấp tấp bước lên xe. Người dàn bà giắt con đến ngồi trước mặt chàng, trên ghế bên kia. Trường nhìn kỹ thấy người thiếu phụ hẵn còn trẻ, mà

trong nét mặt hơi quen; dột nhiên, chàng nhớ ra. Người thiếu phụ ở trước mặt chính là cô con gái ở bên cạnh nhà chàng; Trường nhớ lại buổi tối hôm bá Ba đến chơi mừng chàng thi đỗ, chàng ngồi ngoài hiên, thấy cô gái bên hàng xóm ra ngoài cất bàn ghế. Bây giờ cô đã có chồng con rồi! Một nụ cười tự nhiên nở trên môi Trường khi nhớ lại cái kỷ niệm đã lâu ấy. Chàng nhìn ngắm cặp vợ chồng trước mặt với một cảm tình thân mật. Hai vợ chồng kia chắc yêu quý nhau lắm; Trường thấy người chồng luôn luôn săn sóc đến vợ, nói những câu âu yếm, và trong con mắt hai người nhìn nhau ngũết bao nhiêu tình yêu. Đứa bé con khóc khήn luôn luôn nhảy nhót trong lòng mẹ, quàng tay lên cổ và sát má vào vai người thiếu phụ.

Cái cảnh thuận hòa vui sướng ấy Trường tưởng như là một phản chiếu của cảnh vợ chồng mình. Trường cũng cúi xuống bế Mai lên lòng hôn hít, rồi đặt con đứng giữa chàng với Trinh. Chàng muốn cũng nói với vợ những câu dịu dàng âu yếm, những câu mà chàng dè hết cả cái thân yêu: Trường ngồi sát vào bên vợ với con, nhìn ra ngoài cảnh đồng rộng, những

làng xa xa xanh thẳm ở chân trời quang đãng. Thỉnh thoảng, một lũy tre gần lại, Trường trông thấy thấp thoáng mấy nếp nhà gianh giữa khu vườn nhỏ: một vài người nhà quê đứng dưới nhìn lên. Trường tưởng ra trong mỗi căn nhà ấy, một cảnh vợ chồng yêu mến nhau, tuy giản dị và nghèo nàn; và Trường thấy đối với những người quê mùa ấy thân mật và gần gũi hơn những người giàu có sống chung quanh chàng; vì những người nghèo ấy cũng như Trường, giàu những tình yêu và thương mến.

Tàu gần đến con sông Tiên. Trường đã thấy qua đèo nhô lên một vài cánh buồm nau cũ từ từ đi. Rồi những nhà ở đầu phố An lâm dần dần hiện ra sau những gốc soan, với những đứa trẻ chơi nghịch ngoài thềm.

Bà Nhi quay lại hỏi Trường:

— Tàu sắp đến chưa, cậu?

Trinh bỗng kêu lên một tiếng vui mừng, ôm lấy Mai, giơ tay chỉ cho con xem :

— Kia, con trông, nhà ta ở sau dằng cây kia kia!

Trường cũng cúi mình ra ngoài nhìn. Qua những mái nhà gạch đỏ phố An lâm, Trường thấy một đám xanh xanh, ở giữa mấy ngọn cao cao vút lên, rồi bên cạnh, giòng sông Tiên loang loáng. Chàng đoán cái nhà ngồi cũ của bà Nhi nấu hình trong lũy tre, mảnh vườn rộng ra đến tận sông. Chàng đã thấy cái ngõ con đất đỏ, nơi khi trước chàng đã gặp Trinh lần đầu đi chợ về e lệ nép vào bên cồng. Chàng trông thấy giàn hoa lý, mấy khóm hồng tươi tốt, và cây mộc nở đầy hoa lấm tấm trên áo. Trinh khi hai người đứng lặng nhau như trong một giấc mơ.

Trường cúi xuống hôn con, rồi giữ lấy tay Trinh, dọi mảnh vườn gần lại. Hai người bồi hồi sướng sướng sống nối lại cái thời khắc ân ái kia xưa; và mùi thơm dịu dàng, dầm thắm của hoa mộc như dã theo chiều gió thoảng thắm vào tâm hồn hai vợ chồng.

HẾT
Thạch Lam

SẼ ĐĂNG TIẾP MỘT TRUYỆN
DÀI CỦA THẠCH - LAM

NGƯƠI ẤY LA CÔ

Hàng nghìn thiếu phụ đã tìm thấy hạnh phúc và ái tình nhờ ở cách giản dị này. Vì thế mà các thiếu phụ có được da đẹp và của một thiếu nữ mà đàn ông rất yêu đương. Mỗi buổi sáng các bà các cô nên đánh kem Tokalon (màu trắng) không có chất nhũn lên mặt và cõi thời sẽ có một nhan sắc đẹp thiên nhiên, và nhờ thế mà phấn đánh được đều, không bết lại thành từng. Trong kem Tokalon (màu trắng) có chất kem thật tươi tốt, có dầu olive, càng là nhiều chất béo và làm cho trắng. Nhưng chất ấy làm mất những tàn nhang làm cho các lỗ chân lông se lại; và chỉ trong ba ngày làm cho da để xấu xí đến đâu cũng trở nên tươi rói, mịn màng và đẹp đẽ. Ngày hôm nay các bà các cô hãy nên bắt đầu dùng kem Tokalon (không nhũn), là thứ bôi dưỡng cho da đẽ. Thứ kem đó đã giúp cho nhiều thiếu nữ chiếm được tình yêu đương của vị hôn phu mình.

ĐẠI-LÝ: F. Maron & Rochat et cie
45 Boulevard Saigon - HANOI

Coiffure TRAC

86, Rue du Chanvre, Hanoi
Giá đặc biệt 0\$15

Si vous voulez

Descendez à

l'Hôtel de la Paix à Hanoi

Vous apprécierez sa bonne cuisine,
ses chambres dans Pavillons
entourés de jardins, ses prix modérés.

Le meilleur accueil est réservé
à la Bourgeoisie Annamite

Charles Guillot - Propriétaire - Tél. n° 48

Bien manger
Bien dormir
Etre tranquilles

19 HÀNG ĐIỀU MỚI XUẤT BẢN
Nhà in NHẬT-NAM THU-QUÁN đã dọn
về số 19 Hàng Điều - N° 19 Rue des Pipes Hanoi

MỘT CÓ SÁCH

Số 2 Tinh-Dược Giản-Giải	Giá 0\$50
Số 1 Môn Võ Bí-Truyền Song-Luyện	0\$50
Trọn bộ đóng bìa. Sách dày đánh Côn (có nhiều hình rõ)	0\$50
Trọn bộ đóng bìa. Sách dày đánh kiêm (có nhiều hình rõ)	0\$50

Ở xa gửi mua thêm tiền cước. Thờ mandat dè:
NHẬT-NAM THU-QUÁN, 19 Hàng Điều Hanoi

Anh Sáng

(Tiếp theo trang 8)

ĐOÀN ÁNH SÁNG chiêu tập một ban Kiểm soát tài chính

Điều lệ đoàn Ánh Sáng khoản 28, định rằng :

Đại hội đồng bầu lấy một ban gọi là ban Kiểm soát tài chính. Ban này gồm có một trưởng ban, một thư ký và bốn hội viên.

Thời hạn làm việc là một năm.

Ban đó chuyên việc kiểm soát các khoản chi thu và quỹ của hội.

Vì trưởng ban phải chiêu tập hội đồng một tháng một lần để khám quỹ hối ; khám xong phải lập biên bản để lên ban trị sự. Trước kỵ Đại hội đồng phải làm tờ trình công việc của mình (về việc khám quỹ và soát các tài sản của hội) trong năm vừa qua. Ban đó phải gởi tờ trình cho ban trị sự một tháng trước kỵ họp Đại hội đồng.

Trước khi đến khám quỹ, ban đó phải báo cho thủ quỹ biết trước hai ngày để viên này sửa soạn công việc cho tiện việc khám xét.

Khi khám quỹ thấy thiếu tiền mà lại ngõ dí không báo cho ban trị sự biết, sau này nếu việc thiếu tiền phát lộ ra, thì ban đó cũng phải chịu trách nhiệm liên can như viên thủ quỹ biếu thụ.

Nếu một viên trong ban trị sự thấy thủ quỹ lạm tiêu tiền quỹ hối thì phải báo ngay cho ban trị sự biết và bắt viên thủ quỹ phải bồi trả ngay số tiền thiếu. Còn như quỹ hối thi phải lấy lại ngay để giao cho Phó thủ quỹ giữ tạm.

Đại hội đồng theo lời quyết nghị của Ban quản trị (xem bản tuyên cáo đăng ở Ngày Nay số 91) hoàn đến cuối năm 1938.

Bởi vậy, Ban-Kiểm-soát, do Đại hội đồng cử ra, chưa thể chính thức thành lập được. Tuy nhiên, muốn chứng minh mọi khoản xuất nhập của quỹ đoàn, chúng tôi dự định chiêu tập « Ban Kiểm soát tài chính tạm thời », làm việc từ nay đến kỵ Đại hội đồng, cuối năm 1938.

Vậy trong số các bạn chủ trì hội viên ở Hanoi, có bạn nào thông thạo về khoa kế toán, xin nhận giúp cho. Các bạn sẽ biên thư cho Hội đồng quản trị trước ngày 10 janvier 1938.

Xin các bạn nhớ dấu tên, đừng để ngoài phong bì, ở đây chỉ biên vắn tắt : « Thư nhận vào ban kiểm soát tài chính ».

Sẽ gặp thăm, nếu số các bạn ghi tên quá năm người.

Hội đồng quản trị họp ngày 10 janvier sẽ lập danh sách và tuyên bố kết quả.

Ba tờ giấy ủy quyền mua

TÚ QUÝ đoàn Ánh Sáng có giao giấy ủy quyền cho những hội viên có lòng nhiệt thành di mài hội viên.

Hiện đã trả lại cả cùng với số tiền thu được.

Riêng chỉ có ba bạn :

Phạm cao Khôi ở 19, phố Antoine Bonnet, giấy ủy quyền số 164.

Vũ văn Cầm ở 28, phố Sinh tử,

giấy ủy quyền số 122.

và Huệ sách Bắc-Hà ở 55 phố Cửa

Đông, giấy ủy quyền số 73

có giấy khai là đánh mất tờ ủy quyền và cam đoan rằng chưa nhận tiền của ai.

Vậy ba tờ ủy quyền số 164, 122 và 73 không có giá trị gì nữa.

Ngày « ÁNH SÁNG » và bữa tiệc trà

T RONG phương pháp hành động của các hội, ngày Ánh Sáng là một công việc mới ; có lẽ từ trước đến giờ chưa có hội nào dùng cách đó để mời hội viên. Nhờ có các bạn trẻ hết lòng hết sức nên việc mời ấy đã có kết quả tốt đẹp và đã đem lại một hy vọng : ngày Ánh Sáng sẽ có thể tổ chức ở khắp các tỉnh trong nước, và năm này sang năm khác.

Vì là việc mới nên chúng tôi cần phải kiêm điếm lại cách tổ chức để thu lấy kinh nghiệm : giữ lại và làm tôn lên những cái hay, bồi bổ những sự khuyết điểm. Bữa tiệc trà ngoài ý nghĩa kỷ niệm ngày Ánh Sáng, còn có một ý nghĩa nữa là để các bạn ủy viên trao đổi ý kiến về cách tổ chức ngày đó.

Vì không muốn làm hao hụt quỹ đoàn, nên một ban hảo tâm trong ban trị sự đã bỏ tiền riêng ra chịu hết các khoản phí lòn về bữa tiệc trà đó.

CÁI CHÍNH

Kỳ trước có đoạn in lầm, vây xin cải chính :

* Ông Thống sứ ra về. Hội viên

giơ tay chào theo lối Ánh Sáng. Ông cũng chào lại theo lối Ánh Sáng ». Nhân tiện xin giới thiệu cùng các

CHÀO ỦNG HỘ

ban hội viên lối chào Ánh Sáng : giơ bàn tay lên và xoè thật rộng năm ngón tay như hình mặt trời với năm tia sáng. Chào thường : giơ

CHÀO THÂN THIỆN

bàn tay ngang tai. Chào ủng hộ : giơ hẳn bàn tay lên cao (lúc đồng người).

Đoàn Ánh Sáng

TRUNG - NHẬT - CHIẾN - TRANH

Độc giả muốn rõ thời-euc nước Tầu gần đây và ngôi lửa chiến-tranh vì đảo bùng nổ, thì nên xem tập nhật-ký « 15 ngày bị bắt ở Tây-An-Phú », chính tay ông TƯỞNG-GIỚI-THẠCH chép ra và những sự khôn khéo của bà TỔNG-MỸ-LINH. Một tay bà đã giệp tan được cuộc nội loạn ở Tây-An.

1) TƯỞNG-GIỚI-THẠCH — Nhật-ký 15 ngày bị bắt ở Tây-An-Phú, Giá bán Op20.

2) TỔNG-MỸ-LINH — Những kế hoạch đề khôi sảy ra cuộc lưu huyết ở Tây-An-Phú. Giá : Op22

3) TRUNG NHẬT CHIẾN TRANH Mỗi tuần lẻ ra hai kỳ — Mỗi số 0p03 Nửa năm : 1p50 — một năm : 3p00 do ĐÔNG TÂY BÁO xuất bản rất có ảnh hưởng mặt thiết thời cục — Hiện đã có ngót 2 vạn độc giả hoan nghênh.

4) DỊA ĐỒ TRUNG NHẬT CHIẾN TRANH — Giá Op08 một tờ.

DỊA ĐỒ THƯƠNG-HÀI CHIẾN TRANH — Giá Op10 một tờ.

Các ngài col viéc « Trung Nhật chiến tranh » moan biết một cách rõ ràng những nơi quán trọng nước Tầu, nên mua hai bức Địa-Đồ kè trên. Các túc sách cùng địa đồ kè trên đều có bán tại HIỆU SÁCH NAM-KÝ, 17, Bd Francis Garnier à Hanoi cùng khắp các nhà bán sách trong toàn cõi « Đông-Dương ».

T.H.CAT

Trần Chênh

0,20 Tấn

BẮC ÁI

Nº100 TONG DOC PHUONG Cholon

Quá và tri CẨM-NHỆT
CÓ
BAN-TRÁI
KINH-PHONG
Thối binh 15 Phúc
BÁN KHÁP NƠI

Chung quanh cuồn

Lạnh Lùng

(Tiếp theo kỳ trước)

Tập Văn Nghệ

Một vụ án không đáng có :

Vụ án Lạnh Lùng.

Cái lopy trương của nhà phê-bình Trương Tứu không vắng vàng gì cả.

Chỉ ở dưới chế-dộ phong kiến, người dồn bà góa trẻ tuổi mới phải ở vây đê suối dài chờ chồng nuôi con.

Ở dưới chế-dộ theo xã hội chủ nghĩa, những tình trạng đau đớn ấy mới không làm gì có nữa. Ông Trương Tứu thiên vể lá, sao lại chạy di phản đối một người muốn cách mạng xã-hội như ông Nhật Linh.

Lúc ông Trương Tứu kết án quyền bằng cách bắt Nhung Lạnh Lùng phải ở vây, ông đã dựa theo nền luân lý phong kiến, tuy ông là người khuyễn vè lá. Một cái luận điệu như thế không được thành thực.

Muốn đồng ý với ông Trương Tứu, phải dì người thời gian lại. Mối hiếu của Nhật Linh, phải chịu khó sống thêm,

Thúc Tè
(Văn Nghệ tập 5).

Báo Tình Hoa

Có một điều không ai ngờ là chính ông Trương Tứu đứng lên đầu tiên kể án Lạnh Lùng, ông Trương Tứu theo thuyết xã-hội, ông Trương Tứu có cảm tình với quân chúng lại là ông Trương Tứu ghét những lư tưởng bác ái, muốn giam Nhung vào trong đời góa bụa đau khổ.

Bên phong trào mới, ông muốn tìm một con đường mới. Vô tình, ông lại dựa theo lối cũ.

Nguyễn Lương Ngọc.
(Tình Hoa số 9.)

Bỏ 0\$50

ra mua một vé số số

SI-CAT

các ngài dã :

1) giúp được dân bị lụt

2) giúp được học sinh nghèo

3) được một chiếc Ô-lô Citroen
kiểu 1937 giá, 8 000\$00
và 200 số trúng.

Xin mua ngay kẻo hết

Cần xuất bản bằng tiếng
LÃNG SA

MỘT NGƯỜI ANNAM
rất
THƯƠNG NƯỚC MÌNH

lại hoan nghênh Đại-Pháp :

Lịch sử ông
PHAN THANH GIĂNG
của

LÊ THÀNH TƯỜNG viết
Có quan Thống Sứ
YVES CHATEL viết tựa

NGHIỆN HỤT

Tinh ngô giới yên Hồng-Khé số 20 à một phương thuốc cai nhà Đoan đã thí nghiệm, không có một tí thuốc phiện nào, nên ai cai thuốc phiện cũng bỏ hẳn được, không bao giờ hút lại nữa. Hút nhẹ chỉ hết 1p00, hút nặng lắm hết 5, 6 đồng bạc là bỏ hẳn được, trong khi uống thuốc cai vẫn đi làm việc như thường, sau khi bỏ hút rồi khồng sinh ra chứng bệnh gì khác cả. Thuốc nước mỗi chai một đồng, thuốc viên mỗi hộp 0p50. Các ngài cứ dùng nếu sai nhời xin trả lại tiền gấp đôi. Vì đã có hàng mấy nghìn người dùng thuốc Tinh-ngô giới-yên số 20 này bỏ hẳn được thuốc phiện rồi.

KHÍ HƯ, BẠCH ĐÁI HẠ

Các bà thay kinh tắm rửa sẵn-món bằng nước lạnh kinh bệ lại thành bệnh ra khí hư, hay là vì sinh đẻ nhiều lần, vì quá tư lý phần uất cũng thành bệnh khí hư, cũng có ít bà bị truyền nhiễm nọc bệnh tinh thành bệnh ra khí hư, ra như mũi, như hò, như nước gạo, nặng thì nhức họng, đau lưng đau bụng dưới, nổi cục, sưng tủy-cung (đầu cổ) chóng mặt sám tối mắt. Uống thuốc khí hư Hồng-Khé số 80 trong 24 tiếng đồng hồ đỡ hẳn, thường chỉ một hộp là khỏi hẳn, mỗi hộp giá 1p00.

NHÀ THUỐC HỒNG-KHÉ

Có danh tiếng đã lâu năm, xem mạch cho đơn bán thuốc bảo chế, bốc thuốc chén, có rất nhiều các phương thuốc hoàn tán cao dan gia truyền và kinh nghiệm đóng chai hộp theo phương pháp Âu-Mỹ rất tinh khiết, bán khắp nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mèn, chữa các bệnh nguy hiểm của người lớn trẻ con. Có biểu hai quyển sách : Gia-Định Y-dược và Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang để giúp ích cho mọi người biết rõ các căn bệnh và biết cách tránh các tật bệnh.

Hồng-Khé 88 Route de Hué (chợ hôm) Hanoi, Téléphone 755

DẠI-LÝ : Haiphong 167 Phố Cầu-Đất; Namdinh 28 phố Bến cùi; Hué Battion; rue Paul-Bert, Saigon 148 Albert 1er Dakao; Paksé Nguyễn-văn-Của Rue Police Baclieu Trang-hiếu-Nghĩa; Long-Xuyên Hữu-Thái; Mỹ-Tho Mông-Hoa Cànthor Nguyễn-văn-Nhiều; Haiduong Quang-Huy; Tuy-Hòa Tân-Thành; khắp năm sứ trong cõi Đông-Pháp có tới trên 100 nhà đại-lý ; những nhà buôn có tin nhiệm đều có bán thuốc Hồng-khé, xin các ngài gần đây mua đầy cho tiện, nếu noi nào chưa có xin viết thư về 88 Phố Huế Hanoi, mua thuốc theo cách linh-hóa giao ngán.

SÂM NHUNG BÁCH BỘ

Đàn ông tinh khí loãng, dương sự kém, đàn bà kinh nguyệt không đều, máu sau, là những hiện trạng của sự suy nhược trong thân thể mà nguyên nhân là tại thận hư và bộ máy sinh dục có bệnh, nên đàn bà thì noãn sáo không sinh ra được noãn-châu để khai thông kinh huyết, đàn ông thì dịch hoàn không chế tạo ra được tinh khí (dương không cường, nêm đã, có vị bác họ) tim ra phép tiếp hạch của loài vật cái lão hoàn đồng cho người ta. Phương thuốc Sâm-nhung bách bộ của nhà thuốc HỒNG KHÉ này lấy tinh chất ở sinh-dục-hạch của các loài vật rắn mạnh chế luyện với sâm-nhung và các vị thuốc linh nghiệm, nên uống vào nó dần ngay đến bộ máy sinh-dục của người ta làm cho trẻ lại khỏe ra như người được tiếp hạch. Đàn ông thi tráng dương và tinh khí đặc, đàn bà điều kinh và huyết tốt khỏi được tất cả các bệnh do thận hư mà sinh ra khỏi được các bệnh bởi kinh nguyệt bất diền mà có. Thật là một thứ thuốc bồ xra nay chưa từng có. Thuốc bồ ngày kiến hiệu ngày có thể trông thấy được, vì chỉ dùng hết một hộp đã thấy tinh đặc và kiên, huyết tốt và kinh điều ăn ngon miệng, ngủ yên giấc và tinh thần minh mẫn sảng khái là thường.

Mỗi hộp giá 1p.00. Đàn ông dùng thử bắc sáp vàng ; đàn bà dùng thử bao sáp trắng, cách dùng thuốc có nói rõ trong đơn ở hộp thuốc.

THUỐC LÂU HỒN-KHÉ SỐ 30

Vì đã lai với người có bệnh lâu bị lây. Có khi tai minh rượu say quá, nhoc mệt quá, hay là tại người đàn bà có bệnh khí hư, có kinh nguyệt mà mình mắc bệnh đan lận, ở trong đường tiêu tiện có mủ chảy ra, có người đi tiêu túc buốt, có người bị sưng lên, có khi ra máu nữa, lại có người không sao cả, chỉ thấy có tí mủ chảy ra thôi, không cứ mới mắc bay đã lâu dùng thuốc lâu Hồng-Khé số 30 đều khỏi cả, nhẹ chỉ vài hộp là khỏi rứt. Thuốc dễ uống không công phat, đi làm việc như thường, không hại sinh dục, không phạm thai, đàn bà chữa, có bệnh dùng cũng khỏi. Mỗi hộp giá 0p60.

Bệnh giang-mal, phá lỗ phát ngoài, đau sương rật thịt, ủ tai mờ mắt phát may day ra mào gà hoa khẽ uống thuốc giang-mai Hồng-Khé số 14 nhẹ chỉ 2 hộp khỏi hẳn. Bệnh dù nguy hiểm đến đâu cũng có thể cải tử bồi sinh được. Không hại sinh dục, không công phat, uống thuốc đi làm việc như thường. Bị bệnh Hạ-cam (chancre mu) chỉ lở ở chỗ hiểm không thôi, uống thuốc này càng mau khỏi. Mỗi hộp giá 0p60.

*Nếu muốn xem tài-lợi,
vận-hạn cuối năm... thì gửi
ngay chū ký
tuổi và ngân phiếu 7 hào cho*

Professeur
Khanhson

36 Jambert
HANOI

*sẽ rõ hết dĩ-vang hiện-tại
và tương lai...*

Thuốc quản **MELIA**

Chè tạo ở bên ALGER

Ai cũng đều công-nhận
là ngon hơn
các thứ thuốc khác

Gói giấy vàng (S.A.C.M.A.) 20 điếu 0\$12

Gói giấy trắng (BA-SAO) 20 điếu 0.05

Gói giấy đỏ (MARINA) 20 điếu 0.05

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondon & C° Ltd

18, Bd Đông - Khanh — Hanoi

BÌNH KHÔNG

nhiều hộp đựng phàn tuyệt đẹp !!!

Nhân dịp hội chợ Haiphong, kính mời chư quý vị
nhớ ghé lại gian hàng số 81 của nhà thuốc **Võ văn
Vân** Thudaumot. Ở đây có chung bảy đủ các
thứ cao, đan, hoàn, tán, dược túu, dược dầu do y
học sĩ Nam kỳ là ông **Võ văn Vân** bào chè, rất hợp
vệ sinh và hiệu nghiệm cấp kỳ không kém chi Au Mỹ
Trong mày ngày hội chợ quý vị nào mua từ 1\$00 trở
lên, sẽ được tặng thêm một hộp đựng phàn bằng Nickel
rất đẹp kiêu tàn thời

CHI CUỘC BẮC-KỲ : Hanoi, 86 Rue du Coton, 11 Rue des Caisses Tél. 98 — Haiphong, 75 Paul Doumer
Tél. 248 — Haiduong, 17A Maréchal Foch — Hadong, 27 Bd de la République.
TỔNG ĐẠI LÝ VINH : Thiên Dân Thư Quán, 39 Maréchal Foch.